

கணபதி துணை.

ஸ்காந்தபுராணத்திலே

தக்ஷிணகைலாச மான்மியத்திலுள்ள

நகுலேசுவர மான்மியம்.

இது

நீர்வேனி

ஸ்ரீ. ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதரவர்கள்

செய்த

மொழிபெயர்ப்புடன்

சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப் புலவரால்

யாழ்ப்பாணம்

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி: ௫௦௩௨

எ-து. பிரசித்திபெற்ற மகிமையுடைய அந்நகுலகிரி மகான்க
ளுக்கு வரிசைநானமாய்த் தேவராலும் கந்தருவராலும் சேவிக்
கப்பட்டதாய்ப் புண்ணியத்தைக் கொடுப்பதாய் விளங்குகின்
றது. எ-று. (கந.)

வ-குதவ-ஞா^யஹி^யதா^யவதஸஸோ^யஸி^ய து^ய
ஸ-ய-யவாய-வ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. அந்நகுலகிரி மாப் புன்னை கூந்தற்பனை தாளிப்பனை
என்பவற்றின் காடுசேர்ந்தது; சுகந்தக் காற்று நிறைந்தது; பட்
சிகணங்களாற் சூழப்பட்டது, எ-று. (கச.)

வா^யவீ^யக-^யவதடாகா^யஹி^யபரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. அந்நன்மலை வாவி கிணறு தடாகம் முதலியன நிறைந்
தது; மகா மேன்மையினதும், சித்தர்கூட்டங்களுக்கு நல்ல உ
றைவிடமானதுமாய் விளங்குகின்றது. எ-று. (கரு.)

சு^யவ^யரொ^யஹி^யவதி^யகீ^யவா^யகி^யக-^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. இத்தலை மலை தேவவேசைகளுந் தேவதம்பதிகளும் வி
ளையாடுகிற மேன்மையான பலகுச்சுக்கள் செறியப்பெற்றதாய்
விசாலமானதாய் விளங்குகின்றது எ-று. (கக.)

ஸ^யபூ^யஜ-^யதீ^யரஸெ^யவீ^யஸ^ய வீ^யலி^யஸ-வஸஸோ^யகூ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. அச்சிரேட்டமலை கடற்கரையைச் சார்ந்ததாய்த் திரை
க் கூட்டங்கள் செறியப் பெற்றதாய்க் கடற்காற்றுக் கலந்ததாய்
விளங்குகின்றது எ-று. (கஎ.)

வீ^யவீ^யதா^யரொ^யஹி^யவதி^யகீ^யவா^யகி^யக-^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. அங்கனம் திரைகள் வருதலைக் கவிராசர்கள் கண்டு,

“இத்திரைகள் நற்றவஞ்செய்யத் தெற்றெனவரலுற்றனவோ” எ
ன்று வருணிக்கின்றார்கள் எ-று. (கஅ.)

சி^ய-கு^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. இந்த அழகிய நகுலம் என்னும் மலை அடியில் முத்தும
யமானதாய்ப் பலபவளங்களாற் சிறந்ததாய் உட்ணசீத சமத்துவ
முடையதாய் விளங்குகின்றது எ-று. (கஆ.)

கொ^யகி^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. அம்மலை குயிலொளி வண்டொளி கூகையொளி மயி
லொளிகளாலும் கீதம்பாடுங் கந்தருவர்களாலும் சிறந்தது. எ-று

கி^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. முனிச்சுரராளே! நகுலகிரியிற் கிலகாலத்துக் கின்னரஸ்தி
ரீகள் பாடும் பாடல்களை உளங்கொள்ளுதலாலே காழகர்களுங்
கொடும் பார்வையாற் காமத்தை வெறுக்கிறார்கள் எ-று. (உஅ)

வா^யவீ^யக-^யவதடாகா^யஹி^யபரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

எ-து. முதிச்சிரேட்டர்களை! அங்கே புனிமுதலிய துட்டமிரு
கங்கள் அம்மலையின் மகிமையினாலே அமைதியுடையனவாயும்
மறைந்தனவாயுஞ் சஞ்சரிக்கின்றன. எ-று. (உஉ.)

கொ^யகி^யவெ^யஜை^யபூ^யஹ-^யவீ^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய
வரி^யவ-குண-பூ^யவகதி^யஸ-வஸஸோ^யவது^ய

ஸதுபாகாஸுதமம் விவியாஸதறித்ரிதம்
 ரதூதாயாவரீரஜிநாநாநாபவநஸாஸிதம்:

கவிஸுவ நகரோந்ஹி ஐநாணாங்கவஹிதம்
மாஹபவ திரகாவிவநகரகிரகோவிவிஹாஜிதம்,

விநாயக திருவிழா ஸ்ரீராம-ஸ்ரீகிருஷ்ண-சீதா-பாலகிருஷ்ண-பெருமான் பெயர் பெற்றோர்
நாஜிகாந்திஸ்ரீராமாயாணி விவாஸவிநாயகம்.

எ-து. அந்தமலையின் தலையிலே, இலங்கைக்குத் தலைவனும் புத்திமானும் ஆகிய விஜயன் என்னும் பெயரிய அரசன், இரத்தின மதில்களால் விளங்கியதும், விசித்திரமான மண்டபங்களோடு கூடியதும், புகழ்ப்பெடும் வாயில்களையுடையதும், அழிவில்லாததும், நகுலேச்சுவரனுக்குச் செளக்கியத்தைக் கொடுப்பதும், அநேக தேவஸ்தானங்களால் விளங்கியதும், அசையற்றதும், விசாலமானதும், உயர்ந்ததும், அழகியதும், திவ்வியமான தூண்களாற் சிறந்ததும், விசித்திரமான இரத்தினப் படிக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பொன்மயமான விலையுயர்ந்த மேலான கதவுகளாற் சிறந்ததும், பொன்னாற் செய்யப்பட்டு வைநீரியரத்தினத்தாணிழக்கப் பட்ட மேன்மையான பலவகைக் கொடித்தம்பங்களினாலே மகாசனங்களை விரும்புவிப்பதும், ஏழு பிரகாரங்களையுடையதும், ஒப்பற்றதும், பலவகை ஆசனங்களால் விசித்திரமானதும், இரத்தினமாலே நிரைகளால் இனியதும், பல சோலைகளாற் சிறந்ததும், பார்ப்பவர்களுக்குத் திருப்தி முடிவுபெறாத ஆநந்தத்தைக்கொடுப்பதும், அற்புதமானதும், இனிதமைக்கப்பட்ட, முருகபிரானது பாவைகளால் விளங்கியதும், விநாயகர் சுப்பிரமணியர் ஆரிகரபுத்திரர் என்பவர்களுடைய சிறந்த கோயில்களால் விளங்கிய

தும், தார்க்கையினுடைய இரத்தினகசிதமான கோயிலால் விளங்கியதும் ஆகிய ஒரு பெரிய சிவாலயத்தைச் செய்தான் எ—று.

(உஉ, உரு, உசு, உடு, உசு, உஎ, உஅ, உக, ரு.0.)

நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர்

நிஸ்துஸாமிராயாதிஹாவாபிநாஸகம்

எ--து. அந்த நகுல மலையினுடைய அழியிலிருந்து பெருமையானதும் மகா பாவங்களை அழித்ததும் அகிய சுத்தசலம் வெளிப்பட்டுக் கடலையடைகின்றது எ--று. (நக.)

ஸாக்ராத்ருவராகாமிசுஸஹீரீதவெக்யதா

பெயர்: பெ. சுவாமிநாதன் தந்தை: சு. சுவாமிநாதன்

எ—து. அங்கே ஒரு பெண் ஸ்நானம்பண்ணி நீங்கிய வேற்றுரு வ முடையனாய் மேலான அழகுள்ளவளாயினுள் ஆதலால் அத் தீர்த்தம் பாவங்களைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைக் கொடுப்ப தாம் எ—து. (நஉ.)

மோட்சு-தவ்வலீ கயா.

உருயல்ஸ்ரீநிவஸகுதஹாபாலஸாவ்ணிகவு) தநஞுவ

விக்ரதிஃ கீழ்புலீதஸ்யாஃகொஹதநவெஃகூதெபுஹொ

எ-து. முனிவர்கள் சொல்வது, பெருந் தகைமையையுடைய
புனிமத்தோடு முனிவரே! சிரபுவே! அந்தப் பெண் யாருடைய மகள்?
அவளுக்கு வேற்றுருவம் எப்படிப்பட்டது? வேற்றுருவத்திற்
காரணம் யாது? எ-து. (1)

ஸவ-ஓ-ஸ்ர-கு-ஹிஸிபாஸெநவிநாஸ்த்ராது சுருணாநியெ

கயம்ஸாவிசு தி ந-ஷா ரெஸ்ராத-காஜாவயம்பெருந.

எ-து. அந்தவேற்றுருவம் எப்படி மாறியது? கருணாநிதியாகிய முனிவரே! எல்லாவற்றையும் நாம் கேட்க விரும்புபுடையோம், சுருக்கமில்லாமல் எங்களுக்குச் சொல்லும் எ—து. (நட்பு)

தயாவெடிவயாநெநு குயதாஃநிவஃமீவாஃ

வொஹ்ஷெஸாயிவஃ கஸிதீஸொழி ரவெரஹவதரார.

எ-து. அப்படிபானால் முனிவர்களே அவதானத்தோடு கேட்க. முற்காலத்திலே துசோக்கிரன் என்னும் பெயருடைய ஒரு சோழநாட்டரசன் இருந்தான் எ-று. (௩௩.)

காழித் துதலுஞ் சுவாஸ்து ஸுஹீக்ருததா ஸுஹீஹு
விததித் துதலுஞ் சுவாஸ்து ஸுஹீஹு ஸுஹீஹு

எ-து. அந்த மகிமைபொருந்திய இராசச் சிரேட்டன் தினை
கொடுக்கிறவராக்கப்பட்ட அரசர்களை யுடையவன்; சுபங்கொடுப்
பனவாக்கப்பட்ட தீக்கிரகங்களை யுடையவன்; பணிந்தவர்களாக்கப்
பட்ட கன்வரையுடையவன் எ-று. (க.க.)

வடிவா கொடுப ரொணவெவாநொ நாடகாதிஷா
ஸாஹிமெதுவெஹாஸாநொஹாஸாஹிவாநாஹிநீஹிதே.

எ-து. பதவாங்கியப் பிரமாணங்களிலும் வேதாந்தத்திலும்
நாடகாதிகளிலும் சாகித்தியத்திலும் மகாவிதன், பாக்கியமுடைய
வன்; கவிக்கு வாசஸ்தானமானவன் எ-று. (க.க.)

வெஹைக்காதிநிபிஷாநொஹைதொராயீதொஹை
நாநாஹாஷாஸாஹிவ ரொணாநாநாவிதாஜநொஹைதே.

எ-து. விடுகதை முதலியவற்றை உண்டாக்குதலில் வல்லன்;
புத்திமான் கருட் சிரேட்டன்; பலபாஷைகளில் வல்லன்; பலவித்
துவான்களாற் சூழப்பட்டவன் எ-று. (க.க.)

யபிஷாதாஸதுஸொயாஸணஸதுஜாநஸதீநீதே
டியாயதொஹைஹிஹு ஸுஹீஹாதாவிதாஹிஹு.

எ-து. இவன் தருமகுணமுடையவன், சத்தியசந்தன் உண்மை
அறிவுடையவன்; தையுடையவன், மஹாதேவியமுடையவன், சுகமு
டையவன் வல்ல கொடையாளன். எ-று. (க.க.)

தஸுஹைஹாயிபஸுஹைஹிஹுநகாஹிஸுஹை
ஜாயாவதிபுதாஸதுஸொயாஸணஸதுஜாநஸதீநீதே.

எ-து. அச்சோழராசனுக்குக் கனகாங்கி எனப்பெயரிய மனைவி
இருந்தாள்; அவள் அழகியவள், பதிவிரதமுடையவள்; எல்லாநூ
ல்களிலும் வல்லவள் எ-று. (ச.ச.)

ஸுஹைநாஸதுஸொயாஸணஸதுஜாநஸதீநீதே
ஹதுஸுதேநாநிதே ஸிவஹிஸிஸிதே.

எ-து. நல்லொழுக்கத்தினாலும் விருமப்பபடும் வடிவத்தினாலும்
சிற்றந்தவன்; அசிட்டத்தாற் சிற்றந்தவன்; என்றுங் கணவனின்
பற்றிய மனமுடையவன் சிவபத்தியுடையவன். எ-று. (ச.ச.)

ஹைஹாஜஸுவஹிஸிஸிதேஹிவிநாஸதே
ஹைஹைஹிஸிஸிதேஹிஸிஸிதேஹிஸிஸிதே.

எ-து. அம்மகாராசன் எல்லாப் பாக்கியங்களு முள்ளவனாயும்
புத்திரப் பேரின் மையால் மனைவியோடு துயர்க்கடலிலமிழ்ந்தின
வனாயினான். எ-று. (ச.ச.)

ஸிவஹி திகுரளநிதே ஸிவஹிஹைஹைஹை
ஸிவஹிஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை.

எ-து. அவனும் மனைவியும் நித்தியஞ் சிவப்பிரீதிசெய்பவராய்
ச் சிவபுராணத்தாராய்ச் சிவனடியார்க்கு வேண்டியன கொடுப்
பவராய் இருந்தனர். எ-று. (ச.ச.)

ஹைஹி ஸிதிஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை
ஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை.

எ-து. பின் ஒருகாலத்திலே சிவப்பிரசாதத்தினால் இம்மனைவி
கருப்பினியாய் அவ்வரசனுக்கு மகிழ்ச்சி கொடுப்பவள் ஆயினா
ள். எ-று. (ச.ச.)

ஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை
ஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை.

எ-து. திசைக்கிர சோழமகாராசன் மனைவி கருப்பினியாயின
மையை அறிந்து ஆநந்தசாகரத்தில் அமிழ்த்தனவாய் அரசாண்
டான். எ-று. (ச.ச.)

ஹைஹிஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை
ஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹைஹை.

ஸ்ரீ பீஷஹை நகூரெஸ்பரப திநிநம் மூரெநவீஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹம்
வீதாஸ்யாஹ ததொவிஷஜஹரெஹதூபரோநஸுவ

५२

எ - து. முதலாம் மனைவிபெயர் கௌசலை; இரண்டாமவள் பெயர் கைகயி; மற்றவள்பெயர் சுமித்திரை இப்படி மூவரின் ந்தார். எ-று. (அ.அ.)

ராஜாஸவ்ஸுழிவொவிவ-தூணாவெநடிஃப்தஃ
 விஃதிஃவிஃஹஸ்தித்ருஃஸுஸுஃஹிஃஹிஃஹிஃ
 சூநீயவ-தூகாவெஃஃகாரயாபாஸஃஃஃஃ.

எ-து. அவ்வரசன் எல்லாவாக் கழுமுள்ளவனாயும் புதல்வர்ப் பேயின்மையால் துயருற்றவனாய் மகதிரிகுளாடாலோசித்துக் கலைக்கோட்டு மகாமுனியனைக் கொணர்ந்து பத்தியோடு புத்திரகாமேட்டியைச் செய்வித்தான். எ-று. (அகூஇ.)

சுழிகுணாசுஸைமீழ் குயதடிவிவொழிவொதுவாஃ
பாணிநாவாயஸம்யுகாசுஸிடிபித்யுநுபத்
உவாஅராஜவஸாயொபாபிநுஷுசாவாயஸைதீம்.

எ—து. அப்பொழுது அக்கினிகுண்டத்தில் இருந்து பெரிய சிரேட்டானை ஒரு கிவ்வியபுருஷன் கோந்திக் கையிற் பாயசம் கொண்டுவந்து அரசனே நோக்கி நல்ல அரசனே உயர்ந்தபாயசம் விரைவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுக என்று சொன்னான். எ—து.

முன்கூகாங்^ப_பய^உ_உஅ^ம_மயா^{வெ}_{வெ}ரிகி^{தீ}_{தீ}தி
 வீ^த_தவெ^ச_சவா^ய_யஸ^{ம்}_{ம்}தா^{ஸ்}_{ஸ்}ம^{ல்}_{ல்}ஊ^வ_வரு^வ_வவ^{ம்}_{ம்}ஜ^வ_வம்

எ—து. உத்தம புத்திமானே நீ இப்பாயசத்தையேற்று விரைவாக மனைவியர்க்குக்கொடு பாயசம் குடிசுகப்பட்டானால் அவர்கள் கருப்பிணிகளாவார்கள் நிச்சயம்! நிச்சயம்!! எ—து. (கூஉ)

உத்யுகூடாநாடிபெயிவொரெஹாநுவரையாபி-ஊ
சுநனாரெஹாநாஜாபாஸயாபிஸவாயஸம்.

எ-து. அந்தத் திவ்விய மஹாபுருஷன் இவ்வாறு சொல்லி
மறைந்தான்; பின்பு மகாராசன் மிகுமகிழ்ச்சியோடு பாயசத்தை
உட்கொள்வித்தான். எ—று. (கூட.)

५५

தக்கணமேவழிவெளாருமாமிவெ-ஸ்ஸிவிசநு
ஸ-ரா தாவநிவூதுய-ராக்கஸ்யம்ஸநாயது.

எ-து. அக்ஷரத்திலே பகவானாகிய வீட்டுணுவீனுடைய
ஆமிசகவசம் அக்ஷர அழித்தற் பொருட்டுத் தேவர்களுடைய
துயரைத் தீர்த்தறபொருட்டும் அவர்களுடைய கருப்பங்களிற்
புகுந்தன. எ-று. (கூசு.)

சூழ்நிலை தரவரிசைப்படுத்தல்

எ-து. பகதர் மாசம் வருதலும், கௌசலையானவள் சுபமுக
ர்த்தத்திலே தாமரைமலர்போலும் கண்களோடைய மகா பிரபு
வாகிய உதரபுத்திரைப் பெற்றாள். எ-து. (கூடு.)

ஸவா-ஹ்ராஜிதாஹெதொநா-ஹ்ராஜிதிவண்தாஃ
களஸவா|ரவநதரதஸு|வகூ-ரராநஃநிஸ-ஹ்ராஃ.

எ-து. ஆகந்தமிகுந்த பண்டிதர்கள் அக்கௌசலையின் புத்திர
ரக்தினசதுங்கு எவர்க்கும அபிராமத்தன்மையுடைமையாகிய
காரணத்தினால் இராமன் என்னும் பெயரைச் சொன்னார்கள்.
எ— அபிராமன் = இராமன்—மனதை க்கவர்பவன், அழகு
டையவன் (சுசு.)

செசுயீஸுஷுவெவகுதுவராசு³ஸிதிதம்
ஸகூணாஜி²ஹா¹வ⁰ஹி¹கு²மே³வெவா.

எ-து. கைகேயி சிரேட்டமான சுபமுகூர்த்தத்திலே பராக்கி
ரமமுடையனும், சற்குண நிறைந்தவனும் பெரியபூபமுடையவ
னும் ஆகிய புத்திரரைப்பெற்றாள். எ-று. (௯௭)

ஹொலாக்ஷி தாமஹதாஸ்தஸுநாஸிஷ்டஸி-தம்
ஹகாரமெஹதஸுநாஸிஷ்டஸி-தம்

எனது அபிப்பிராயம் குப்பாபரந்தாகுக. வன்குமபன் மை
பாக்கய கண்ணகதியுலே பரன் என்னும் பெயர் பெரிய குரு
பாராலேவழிநகு விக்கப்பட்டது. எ-று. (கஅ.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஜநகூவரயாபீ துராவீதாநாஜீஸ்தாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. அந்தச் சனகன் மேன்மையான கதை என்னும் பெயரு
டைய தன் மகளை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு இராம சந்திரனுக்குக்
கொடுக்குமாறு ஆதரத்தோடு நிர்ணயம்பண்ணினான், எ-று:

சுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. பின்பு மகான்களுட் சிறந்த சனகமகாராசன் மகிமை
பொருந்திய தசரதனைக் குடுமபத்தோடு வீரைந்து அங்ஙனம்
வரச்செய்தான். எ-று. (கஉஉ)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. சுபமுகூர்த்தத்திலே அழகிய சிதை இராமசந்திரனுக்
குக் கொடுக்கப்பட்டாள் ஊர்மிளை இலகருமணனுக்குக் கொடுக்
கப்பட்டாள். மாண்டவி பரதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். எ-று

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு
சுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. புகழ்ப்பெயராகிய உயர்ந்த சுருதகீர்த்திபெரியவனாகி
ய சத்துருக்கினனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். அந்த ஊர்மிளை எ
ன்பவள் சனகராசனுடைய சொந்தப்புத்திரி. அழகியவராகிய
மாண்டவி சுருதகீர்த்தி என்னும் அவர் சனகனுடைய அனுசன் பு
தல்வியா. எ-து. (கஉச.)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. குணத்திலும் உருவத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் புகழ்
பெற்றவளும் எல்லாவற்றும் அழகுசிறந்தவளும் ஆ
கிய சிதை உழவுசாலினின்று தோன்றியவள்; அவளை வளர்த்த
வினாலே சனகன் பிதா எனப்பட்டான். முனிவர்களே! அவதா
னத்தோடு கேளுங்கள். எ-று. (கஉச.)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. பின்பு இராமசந்திரன் முதலியவர் மனைவியரோடு கூடி
னவராய் மிகமேலான இன்பமுடையவராய் அபேரத்தியை அ
டைந்தனர். எ-று. (கஉ௪)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. அந்த இராமசந்திரன் முன்பு வின்முரித்தமையைக் கே
ட்டறிந்தமையாற் கோபித்து நடுவழியில் வந்தெதிர்த்தமகாபல
வானாகிய பரசுராமனை வென்று சுகத்தோடு தன்னுடைய நகரத்
தை அடைந்தான். எ-று. (கஉ௫)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு இராச்சியமெய்தற்குத் தக்க வயது
சேர்ந்த போது மகிமைபொருந்திய தசரதன் அவனில் இராச்சி
யபாரத்தை ஏற்ற நினைத்தான். எ-று. (கஉ௬)

ஸுநதாராஜமாராஜாநகூவரயாபீதாண்டவரா
ஸுஸுராராயாபீதாண்டவரா நிணயபாராசு

எ-து. இரக்கமில்லாதவளார் துணிவுள்ளவளுமாகிய கைகே
யி இராமசந்திரனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் கேள்வியுற்றுக்
கணவனாகிய அரசனை அடைந்து இப்படிச் சொன்னான். (கஉ௭)

மோஸீயிது வயங்குங்குடையகூர்வாபுராகிது
கூநகவு வயங்குங்குடையகூர்வாபுராகிது.

எ-து. ஆண்மையையுடைய மித்திரச்சிரேட்டனாகிய மரீசு
னே! நீ விரைந்துசென்று பொன்மயமாகிய மானின் வடிவத்தை
க்கொண்டு சித்திப்படுத்து. எ-து. (கசக)

யெ நகெநாவியுடைய நாராஜேனாநயஜுடகம்
கூஹுங்குடையகூர்வாபுராகிது.

எ-து. யாதாயினுமொரு உபாயத்தினால் இராமனைத் தூரத்து
க் கொண்டுபோ; நான் சந்நியாசிரூபத்தோடுசென்று சீதையை
க் கவர்கிறேன். எ-து. (கசஉ)

நாவணஸுவயுடையகூர்வாபுராகிது
மோஸீயொருவாபுராகிது.

எ-து. மரணஞ்சமீபிக்கப்பெற்ற துட்டனாகிய மரீசன் இராவ
ணன் சொல்லிக்கேட்டு மானுருவந் தரித்துக்கொண்டு துக்கமு
டையவனாய்ச் சென்றான். எ-து. (கசங)

ஜாநகூபுராயுடையகூர்வாபுராகிது
மோஸீயொருவாபுராகிது.

எ-து. மானைப்பிடித்துத்தரும்படி சீதை வேண்டிக்கொண்ட
தனால் இராமசந்திரன் அம்மானைத்தொடர்ந்து தூரத்திற்சென்
று கோபமுடையனாய்க் கொன்றான். எ-து. (கசச)

ஹாவீதெனகூர்வாபுராகிது
தஜாபிஹாராகூர்வாபுராகிது.

எ-து. அந்தமானானது ஐயோ சீதையே இலக்குமண என்ரு
சொல்லி மரணமடைந்தது. அப்போது மானின்பிரேதம் பெரிய
அரக்கவடிவமாயிருந்தல் கண்டு இராமசந்திரன் புன்னகைய
டைந்தான். எ-து. (கசரு)

ஹாவீதெனகூர்வாபுராகிது
தஜாபிஹாராகூர்வாபுராகிது.

எ-து. பதிவிரதையாகிய சீதை “ஐயோ சீதையே இலக்கும
ண, என்றவசனத்தைக் கேட்டு, கணவனுக்கு ஆபத்துவந்ததாக
நினைத்து (இலக்குமணனை நோக்கிச்) சொன்னாள். எ-து. (1)

தகூணகூர்வாபுராகிது
தகூணகூர்வாபுராகிது.

எ-து. இலக்குமணனை நீ விரைந்து செல், எனக்குத்துக்கம்மிக
வளருகின்றது. நீசென்று ஆரியபுத்திரனாகிய ஸ்ரீ ராமரை ஆதர
த்தோடு இவ்விடம் கொண்டுவா. எ-து. (கசஎ)

தகூணகூர்வாபுராகிது
தகூணகூர்வாபுராகிது.

எ-து. சீதையின் வசனத்தைக்கேட்டுப் பிரபுவாகிய இலக்கும
ணன் அநேகமாகச் சமாதானஞ்செய்தான். அங்ஙனமாகவும் இச்
சீதை கேட்கத்தகாத நிந்தைமொழிகளைப் பேசினான். எ-து. (1)

தகூணகூர்வாபுராகிது
தகூணகூர்வாபுராகிது.

எ-து. பின்பு இலக்குமணன் இராமசந்திரனது சந்நியிற்செ
ன்றான். அச்சமயத்திலே இவ்விராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து
விரைந்து சென்றான். எ-து. (கசச)

தகூணகூர்வாபுராகிது
தகூணகூர்வாபுராகிது.

எ-து. துட்டனாகிய இராவணன் நடுவழியில் (தடுத்த) சடாயு
என்னும் பறவைவேந்தனைக் கொன்று இலங்கையை அடைந்து

சோகியகாஞ்சை-ஹிஸ்கெவ் தா. தி. ஸககயாசுவி
 நுஷிதாஜய-ஹிஸ்கெவ் தா. தி. ஸககயாசுவி

ஸி(வ)வாஹம்வாவயதுவஸூா^நத்ருஸம்ஜிம்ஸலிவாரசு
 ஷ்காராஜிநுலோஹாம்ஸூ^இத்ருநாவஞ்ஜாஹக்காநுஜவெசு.
 திருஸொவாஸம்நாவாஜிம்த்ருஸம்ஜிநுஷ்ரஹுதா
 வம்ணுாஹவாநுக்ருக்ரஹுநாஸம்ஜிம்வியாயய.

சூர்யசங்கீர்வீசெஷாஸ்தி-வாஜ்ராமரீதகஹநம்
வியிநாவது-வ்யதுபனாஜி-தவிகஹநம்

ஸ்பெந்-நவஸம்ஷ்ராஜிம் நுஸ்யகும்ஹஸ்யாஸிவம்
 திநொஹ்நீவவஹ் நுராவிகெஜ்ராதவஸிதகிசுரோசு

ஐவாத்தெவியி நாஸுவு-ஜவகது-நதிபய-ஜிவ
சுனதிரா-ராவாஸூ-நாயம்-ணைமல-நியம்-பா-ருந
த்தசுவ்யா-நெடு-ஸம்ப-குஜி-பா-ருந-நகராஸ-ஸொஹ
ஜெவம்-ஸம்ப-பாயி-நிநோ-புஜிவ-நீய-பு-யசுகதி-பெந.

புக்காஷிவாஸ்ரீசிந்தை ணலிஂலீஂசெவசுரீநு
சுஷிவஂஷுசுயாஸுநுநெநவஷுயுநவசீவகெசுஃ.

* லீஹா ந்யாஸவ்யாநெ நவாஹிஷெக்ஷுஜீவக்ருதீந்
 மயதெதௌஹிஹிஷ்ஞெஷுமீகமாதொயெஜீநொஹமெரெஃ
 சுஹிஷிவ்யுபயாஸதீதேத்ராநுந்தநிவெஷும
 ஐதத்ஜீவீஸெசுஸஞ்ஞெவாஸுநெகெவிந்க்நிவந்
 சுஸிசுநாஸுஹுஷியாக்ஷாவாஹிஷெக்ஷாஹிஸஸுதாம்
 நெநவெஷுமெததாஸெஞ்ஞெயநெவீநெவெஸுஜாவயக்

எ-து. மகாநியாசஞ் செய்து அபிஷேகஞ் செய்யத்தொடங்கி உச்சியில் வெறுடை இல்லாவண்ணம் ஒரு புஷ்பத்தை வைத்து சந்தனம் எண்ணெய் முதலியவற்றை லுங் திவ்வியமான கங்காஜலங்களாலும் இயன்றபடி அபிஷேகித்து இயன்றபடி அம்மையாரையும் அபிஷேகமுதலியன செய்யப்பட்டவராக் நெஞ்சில் நினைந்து, மந்திரான்னம் பழம் முதலியனவற்றை நிவேதித்துக் கரோத்வாத்தனஞ் செய்து தாம்பூலம் நிவேதித்துத் தூபதீபங்களாற்பூசித்தான். எ-று. (கஅஉ, கஅட, கஅச.)

நீயுங்கொடுப்பவரே! எல்லா ஆபத்துக்களினும் நீக்குகிறவரே!
உலகநாயகரே! சுவாமீ! நகுலேசரே! உமக்குவணக்கம் எ—று. (1)

ஜாநபுஜாயகஸீரீநவ தீருக்ஷாவராயண
நேதிஸுபுஜஸுபாஸெவ நகூமெஸநடுவோஸுதெ.

எ—து. ஞானத்தை அருள்பவரே! மகிமைபுடையவரே! அடிய
ரைக்காத்தலிற் பற்றுடையவரே! முனிவர்கூட்டங்களால் எப்போ
துஞ் சேவிக்கப்படுபவரே! நகுலேசரே! உமக்குவணக்கம். எ—று.

வாஹுநஸநெஸுவபுஹாவொமொவரொநஹி
யஸுதாஹுஸகயூணநகூமெஸநடுவோஸுதெ.

எ—து. எவருடைய மகிமை வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விஷ
யமாகாதோ அப்படிப்பட்டவராகிய நன்மையையுடைய நகுலே
சரே! உமக்கு வணக்கம். எ—று. (உகஅ.)

புராயாநுஸுவிவக்ஷாயாஹ்வொயெஹவ நஸுஹ
உவொஹநதாஹுஸாஹநகூமெஸநடுவோஸுதெ.

ஸுபுராயாநுநிரித்யொஜயதூஸாஹுஸபுஹொ
ஸவஸுஸுததொமொநகூமெஸநடுவோஸுதெ.

எ—து. உலகத்துக்குச் சொந்தமான தலைமையின் நிமித்தமா
யுள்ள தலைவரே! சமஸ்தசங்கடங்களாகிய பஞ்சகளுக்கு அக்கி
னியானவரே! நகுலேசரே! உமக்குவணக்கம். (உகக, உஉ0)

நடுஸுநகூமொயீஸ நடுஸுநகூமொஹிகெ
நீராவராயஸவஹுக்ஷுநெதாஜீஸுரானீஹா.

எ—து. நகுலேசரே! உமக்குவணக்கம் நகுலாம்பிகையே!
உமக்குவணக்கம். இறைவியும் இறைவருமாகிய நீங்கள் மகிழ்ச்
சியோடு என்குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்தருள்க! எ—று. (1)
ஸுநதஹிஸுநெணாநெநஸுஹுஷாநகூமெஸநடுவோஸுதெ.
நியிடு

புரஹுஹுத தஸுஹுஹுரானீஹுதகூஹுத
ஹவாஹுஹுஹுஹுஹு ஸவஸுஹுஹுஹுதஹு.

எ—து. இவ்வாறு இராமசந்திரன் செய்த தோத்திரத்தினாலே
தருணத்திடு சுககாரணமும் எல்லாச்சனங்களுக்கும் இதஞ்செ
ய்தருள்பவரும் ஆகிய நகுலேசர் பிரீதியுடையவராய் வெளிப்ப
ட்டு அங்ஙனம் இராமசந்திரனை நோக்கி அவன் வேண்டியவற்றை
க் கொடுத்து மறைந்தருளினார். எ—று. (உஉஉஇ)

ஜோதிஷாபாஹுயீஸஹிஸுஹுஹுதஹு
ததொயொயுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
புஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு.

எ—து. பின்பு இராமசந்திரன் கதிர்காமமலையினிறைவராகிய
முருகக்கடவுளையும் ஆண்டுள்ள விட்டுணுவையும் வழிபட்டு ம
னையோடு தம்பியோடு அயோத்தியாபுரியை அடைந்து
மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து அரசாண்டனன். எ—று. (உஉச)

ததொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
நகூமெஸநடுவோஸுதெ.

புஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
சுயுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு.

எ—து. இனி முனிவர்களை! பயன்களை உதவுகிற உயர்ந்த தீ
ர்த்தத்தை நான் சொல்லுகிறேன். நகுலேசுவர தீர்த்தமானது
எல்லாக்குற்றங்களையும் நீக்குவது; பிரமகத்தி முதலிய பாவங்
ளை அழிப்பது; பெரியவியாதிகளை நீக்குவது; ஆயுளைத் தருவது;
புத்திரசம்பத்தைத் தருவது; தனதானியாதிகளை ஆக்குவது. எ—று

நடுஸுநகூமொயீஸ நடுஸுநகூமொஹிகெ

நீராவராயஸவஹுக்ஷுநெதாஜீஸுரானீஹா.

சுயுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு.

ததொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு.

எ—து. மாசந்தோறும் வரும் அமாவாசைத் தினங்களிலும்
மாசிமாசத்துக் கிருஷ்ணபக்க சதுர்த்தசியிலும், தைப்பூசத்துப்
பூரணையிலும் ஆடியமாவாசையிலும் அத்தீர்த்தத்தில் யார் பத்தி

ம.மா.வி.ப.ப.ணி.தீயெ.ஷ.உ.பா.ந.த.ய.சு.வ.அ.ஜா.ஃ
த.த.ய.கொ.டி.ப.ணி.த.ந.க.ய.பா.தீ.ய.க.க.

எ—து. முனிவர்களே! கங்கைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களி
ல் ஸ்நானம்பண்ணுதலாலாகும் பயனிற் கோடிமடங்கான பய
ன் நகுலேசுவர தீர்த்தத்தில ஸ்நானம்பண்ணுதலால் ஆகும்.
எ—று. (22க.)

[illegible]

எ—து. அர்த்தோதயம் வியதிபாதயோகம் சந்திரசூரியகிரகணம் மகோதயம் மகாமகம் என்பவற்றிலும் பிறபுண்ணியதின்களிலும் நகுலேசவரதீர்த்தத்திலே பத்தியோடு முழுகுபவர் வேண்டியவற்றையெல்லாம் பெற்றுச் சீவன் முத்தராவர். எ—து. ()

சுயுடையாய்வினாவாய்வினாகொழிந்திவதோ
வவாடீவினாபதாவ சிவஸாஸாஜிபாயக
பிஸாநாசுப வணாசவாநாசுபாணாபிவமபுபி
சுயுடையாய்வினாவாவினாவினாவினாவினாவினா

எ—து. இந்த அத்தியாயம் தன்னைத் தரிசித்தலாலும் கேட்டலாலும் ஓதலாலும் நினைத்தலாலும் பெரியபாவங்களை அழிப்பது, சர்வாபிஷ்டங்களையும் கொடுப்பது, நற்பயன்சனைக்கொடுப்பது; சிவசாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பது; ஆதலால் முனிவர்களே இவ்வத்தியாயம் நன்மையை வேண்டுபவர்களாற் பத்தியோடு படிக்கற்பாலது. எ—து. (உருச.)

வாயாஜெ வெநித்யு நகருசெராஸளஹாப ஹி ஸ்ரீ
 ஷத்நாநெவெக்யவயாடிருஹிதாநிநாயிஸ்ரீநாநு

இதி லுபாங்குராணெ டிகுதிண்கெகாஸ லாஹாடுத்
உதரவெணெ நகருகெஸுராவு ஹாவணெ நுநாபி
துயொவ்விஸெராபுராயி:

சுதஃபரஃவவெசுஃஹஃநசுஃவெபரஃவெவஃவஃ
புஃபதாஃவபாஃநநஸாஃநஃஃநிஸதஃஃ

எ—து, உத்தமமுனிவர்களே! இன்னும் நகுலேசரது மகிமை
யைச் சொல்வேன்; அவதானத்தோடு இன்பமாகக் கேட்கக்கூடவீ
ர்கள். எ—று. (க)

[illegible]

—து. முனிவர்தனே! பாண்டவரும் தூற்றுவருஞ் சினேக-
யராயிருந்த காலத்திலே தருமராசன் நீதிநெறியால் அர-
டபொழுது, வேத வேதாங்கக்+ளை அறிந்த வித்துவானும்
ணஞ்சிறந்தவனுமாகிய ஒரு பிராமணனுடைய பசுக்கள் மு-
திரவியக்கூட்டத்தை, கொலை களவு முதலிய தீநெறிகளிற்-
டைய தீயவரும், உண்மைக்கு மிகத் தூரமானவரும், பெரு-
ம் பெருமுயற்சியுமுடையரும், பாவத்தொழில்களில் வல்ல-
, எல்லாவுயிரையும் வருததுந்திறத்தரும், கடவுளோரினைத்-
ல்லாதவரும், நற்செயல்களை அழித்தலிலுந் தூட்டரோடு
கலினும் பற்றுடையவரும், பிறர்பொருள் கவருமியல்பினரு-
னச்செல்வமொழிந்தவரும், பெருஞ்சினத்தாற் சிவந்தகண்-
டையரும், வீணே பருத்த தூரன்மாக்களும், வயிறுவளர்க்-
ல்பினரும், செல்வச்செருக்கின் மயங்கினவரும், நல்ல அரு-
மில்லாமனத்தரும், வாள் முதலிய படைகளைக் கைக்கொ-
ளும், நாய்காக்குந் தேன்போலுஞ் செல்வ முடையவரும்,
த்திமுதலிய பாதகங்களில் விரும்பிய மகாவீரர்களும், ஆ-
யுடையரும், களவு இல்லாதவழி வேறுமுயற்சியிலரும்

எ—து. இனிமேல் நானும் உயிர்வாழ்வை விட்டுவிடுவேன்; தருமராசன் எனப் பிரசுதிப்பெற்ற உமது தமையனார் வீணே இருக்கிறார். எ—து.

(கூ.)

புரத்திலெவ்விஷயா நடு நம்ஸாயடு தகடெநாலி கிம்பை
போஜனாண்டுக்ஷையடு பாட்டுஸளபாயடுத நாஸ்ரி ஸம்ஸாயடு

எ—து, உம்முடைய கீர்த்தியும் வீணாகின்றது நிச்சயமே! சந்
சனங்களாகிய எங்களுக்கு என்னபெலம் உள்ளது! உம்முடைய
இந்த அநர்மமானது எம்போலியர்களை வாதிக்கின்றது; சந்தேக
மில்லை. எ—று, (கௌ.)

சுவந்திவாஸுகொஹ் நுவஹதிவாக்யாநஸாரதஃ
நாஜயாஸஸீரயாஸெ தாடிஃவவநுணாநஹஜீஸா

எ—து. ராஜாவே! அரசராவரர் ஆபத்தை அகற்றுகிறவர் எ
ன்றவாக்கியத்தின்படி துக்கநிறைந்தவனாகிய நான் இந்த ராச
வாயிலுக்கு வந்தேன்.எ—று. (கஅ).

இதேவரவ்ரோணங்கய்யெழும் காரணமெனவெத
மவாழிகுயநாராஜநுபிரேகமெனாரிதம்மெனெஃ.

எ—து. இனி ராஜாவே! நீரே பிரமாணம்; இஷடப்படி செய்
பு. என்னுடைய பசுக்கள் முதலிய பொருள்கள் சண்டாளர்க
ளாற் கவரப்பட்டன. எ—து. (சகூ.)

தெதகவீரா நஸம்ஷெஹ்வாவிநொநாவூஸம்ஸய
மவாலிகுண்டுஸ-சதரபிபெஹ்துமிதாம்பெ, மொ

எ—து. அவர்கள் வீரர்கள்; பாவிகள்; என்பிராணசமமான ப
சுக்கள் முதலியவற்றை அபகரித்துப் போயினார்கள். பிரபுவே!
எ—று. (உரு)

பொதுமண்ணியல்வழிமுறைகளைக் கையாண்டு கொள்வதில் தாமதமாகி வருவது கவலை.

எ-து. இங்ஙனம் ஐயருடைய வசநத்தைக்கேட்டு வீரசிங்கனாகிய அருச்சுனன் அருளும் கோபமும்புன்னகையுமுடையவனாய்திடமாக இவ்வார்த்தையைச் சொன்னான். எ-று. (2க)

பொன்னெலி ஊர் ஐவய்குடி விவசாயம் நாயாதிதெ
கூடிய நவராஜாஸ்வாமி ஹனுமான் கோஷயாஜி ஹம்

எ-து. விப்பிரோத்தமமே! அஞ்சாதேயும்; உமது ஆபத்தை நான் மாற்றுகிறேன்; உமபொருள்களைக் கவர்ந்த அவர்களைக் கொன்று உம்மை மகிழ்விக்கிறேன். எ-று. (உஉ)

வீடுபெட்டிதொண்டராஜாபீஷித்நவநிஸ்சயஃ
வீடுபெட்டிதொண்டராஜாபீஷித்நவநிஸ்சயஃ

எ—து. அரசருக்குப் பிராமணரை மகிழ்வித்தல் தகுந்தது; ஐயமில்லை; பிராமணருடைய பிரீதி அரசருக்கு நிச்சயமாகவே நன்மையை உண்டாக்குவது. எ—று. (௨௩.)

சிஜகொவொடிஹடிஸ்தாநு தவ்யூஅபிபுஸிரொரினெ
தாவகூயநதினெடிவயொஜயாதிபூ-வம்யூ-வம்

எ—து. பிராமணருடைய கோபம் எங்களைச் சும்; ஆதலா
ல், பிராமண சிரோமணியே! உமமுடைய பொருளை இப்போ
தே வருவிக்கிறேன். நிச்சயம்! நிச்சயம்! எ—து. (உச.)

உள்ளி னாண்டி னுடைய குடும்பக் காரியங்களைப் பற்றி
கருவொழிக் குறிப்பித் துரையினியாடெய்தலுடைய

எ—து. பிராமணச் சீரேட்டனே! உன்பகைவர்களை வெட்டப் பட்டவருங் கழிக்கப்பட்டவருமாகச் செய்வேன்; அநுச்சனன் இருக்கிறவனாகியபோது துக்கமுதலியவற்றை விடு. பிரீதியோடு சுகமுடையாயிரு. எ—து. (உரு)

பாடி-ஷிவி சுஜி-ஓபாநஜாநனிதவதிஷி:
ஸ்ரீஹ்ஹெரோதிகாஹஸ்ராதியீஸ்தாநாநாஸிஸம்ஸாய:

எ—து. அருச்சுனனது ஆண்மையை உன்பகைவராகிய மூட
அறிகின்றிலார்; அவர்களை விரைவில் இயமனுக்கு விருந்தராக
ச் செய்வேன். ஐயமில்லை. எ—று. (உச.)

உபபூ வனியெவிப் பான்ஸாநாஸவயிர்ஜீஜொகூதி
ஹநிஷாநிநஸம்ஷெஹு மத புஸம்ஹாநகொஹுஹம்

எ—து. விப்பிரதிலகரே! பகைவரைச்சங்கரிப்பவனாகிய நான், யார் பிராமணருக்கு உபத்திரவஞ் செய்கிறார்களோ அவர்களை வர்க்கத்தோடு கொல்வேன். ஐயமில்லை. எ—று. (௨௭)

ஐத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

எ—து. இப்படியே மகாப்பிரபுவாகிய அருச்சுனன் ஐயருக்குச் சொல்லிச் சமாதானம்பண்ணிக் கோபத்தோடு வாள் முதலியவற்றைத் தாங்கும் பொருட்டு வீட்டினுட் சென்றான். எ—று (1)

தத்யுஷ்டொயஜீவதெநாஜாயயாஸவிறதொம்மணெ
ஷிதவாநுஸஸுவகாஹெதஸூரிநுமிஹாஹஸக்யதெ.

எ—து. அங்கே தமையனாகிய தருமபுத்திரர் அங்கணத்திலே மனைவியோடு கூடிச் சகானுபவமுடையராய் இருந்தார். அங்கு சமயத்திலே போதல் இயலாதாயிற்று. எ—று. (௨௯.)

ஸதீராகிகுதத்யுஷ்டொயஜீவதெநாஜாயயாஸவிறதொம்மணெ
ஷிதவாநுஸஸுவகாஹெதஸூரிநுமிஹாஹஸக்யதெ.

எ—து. முதியோர்களே! அருச்சுனராசனுடைய படைக்கல முதலியன அங்விடத்திற்குள்ளே உள்ளன; அவற்றை எடுக்குமாறு அங்குப்போனாற் குற்றமாகும்; போகாதுவிடற் பாவமாம். எ—று. (௩௦.)

அஜிவயாபுஷ்டொயஜீவதெநாஜாயயாஸவிறதொம்மணெ
ஷிதவாநுஸஸுவகாஹெதஸூரிநுமிஹாஹஸக்யதெ.

எ—து. உத்தமப் பிராமணருக்கு வந்த ஆபத்தை அகற்றாதல் பெரிய நன்மைக்கு ஏதுவாகும். ஆதலால் அரசருக்கு அது ஆவசியகமானதருமமே அன்றோ. எ—று. (௩௧.)

ஐத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

எ—து. இப்படியே தலைவனாகிய அருச்சுனராசன் மனத்தின் நினைத்து ஐயமின்றி உள்ளே போய் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து வந்தான். எ—று. (௩௨.)

சுயத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

எ—து. தருமவியல்புடைய அருச்சுனனாகிய வீரன் அங்நனம் வந்து ஐயரைநோக்கி விப்பிரோத்தமரே! மகான்மாவே! நீர் பகைவர் அமருந்திசையைப் பிரீதியோடு சொல்லும்! இப்போதே விரைந்து சென்று அந்நீசர்களைக் கொன்று பசுமுதலியவற்றைச் சமீபத்தில் தும்பாற் சேர்ப்பேன்; பிராமணச்சிகரேட்டரே! அஞ்சற்க என்று ஆதரத்தோடு சொன்னான். எ—று. (௩௩, ௩௪)

ஐத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

எ—து. இவ்வாறு சொல்லி அருச்சுனன் ஐயர் காட்டியதிசையை அடைந்து கோபமிருந்து அப்பகைவரைத் தொடர்ந்து கொன்றான். எ—று. (௩௫.)

ஐத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

எ—து. வீரனாகிய அருச்சுனன் அந்நீசர்களை யெல்லாங் கொன்று ஐயருக்குப் பசுமுதலியவற்றைக் கொடுத்தான்: மேன்மையை யுடைய ஐயர் மகிழ்ந்தார். எ—று. (௩௬.)

ஐத்யுக்ஷாஸாஹ ண்வாயுஸோயாயிஹாபு ஹஃ
வஸூத்யாரணாயாஸனாபுஹாஹிதவாநுஸுஷா.

என்று. முனிவர்களை! அப்போது மனத்துக்கினிய ஒரு அச்சரிவாக்கு உண்டாயிற்று; அது பிறரால் கேட்கப்படாது அருச்சுனனாற்றுவனே கேட்கப்படுவதாயிற்று. என்று. (சுஅ.)

ராஜநுவலாரிடுக்ஷோயஸாஜாஸ்யுண-ஹதிதஃ
 லெஹி வி-ஹிதாஜொஷாநாஸகாநஹிஸஸ்யஃ

எ—து. [அவ்வசரீரிவாக்காவது:—] அரசனே! கேட்கும்பதின் பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன். பத்தியோடு ஆகாஞ்செய்துகேன்! பெரியவர்களாற்செய்யப்பட்ட குற்றங்கள் கேடுசெய்வனவே; ஐயமில்லை, எ—து. (சகூ.)

தீயுயர்தாசுவலுஷாநாஸிகாநாஸிஸம்ஸயஃ
கயாஹிததுதீயெலுஷாநாஸிகிணிபுடாரிதெ.

எ—து. தீர்த்தயாத்திரை எல்லாக்குற்றங்களையும் அழிப்பது; ஐயமில்லை; அப்படியே அத்தீர்த்தங்களுட்சிரேட்டமான ஒன்றை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். எ—று. (நூ.)

தெவநாழிவிதீயு-குதடிஹு-வாவநாஸகம்
ஹாஸநாஹ்வவாபாநா-ஸம்ஸம்-நாஸயகியு-வம்

எ—து, பாவநாசகமாகிய அத்தீர்த்தம் தேவர்களாலும் பெறுதற்கரியது; அது நினைத்தமாத் திரத்திற்றானே பாவங்களின் கூட்டத்தை அழிக்கும். நிச்சயம். எ—து. (ருக.)

தகதிணஸ்யாந்திரிஸிஸ்தீ-திநுஜியெஸிந்தியொஸ-தீஸா
அஞ்சாஜெராதீவசுஜெஸஸஸவ-த்யூரெஸ்யூரதிநாஹரஃ.

எ—து. மகிமைபொருந்திய வலிமையையுடைய அரசனே; தென்றிசையிலே சமுத்திரத்தின் நடுவிலே இலங்கை எனப்பெய ரிய தீவு உளது; அது அழகியது; எல்லாராலும் புகழப்படுவது. எ—து. (முஉ)

ததாஸ்ரிரிவய-ஹ்வவ-ஸிஜாஜிஸெவிதஃ
 ஹ்ஸிசுஸவ-ஹ்நாநஹ்ஸுராநித்ய-ஹ்நீவிதஃ.

எ—து. அவ்விவங்கையிலே சித்தர் முதலிய எல்லாராலுந்
சேவிக்கப்பட்டதும், எல்லாச்சனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைச்
செய்வதும், என்றும் முனிவர்களால் அடைய விரும்பப்பட்டதும்
ஆகிய ஒரு மேன்மையான மலே இருக்கின்றது. எ—அ. (டுந)

தகையவரையெல்லாம் வெதவதவதெனத் தாதுதீர
புறவனாகத் தழிவதகவதவதெனத் தாதுதீர நாயகம்.

எ--து. இந்தமலையை அறிவுடையவர்கள் நகுலகிரி என்னும் பெயரினதாக வழங்குவர். அதன சமீபத்திலே தலைமையான தோத்தம் உள்ளது. எ-அ. (நச.)

மஹாஸூரி சௌஸம்மாவுந்தது ஸாநங்கரோதியஃ.

பாதுஸம்மாதிஷொஷாவி தஸ்பாஜி கிஷ்டா தஃ.

எ-து, அத்தீர்த்தம் கங்காசமுத்திர சங்கமம் எனப்பெயருடையது, அதிலே ஸ்நானஞ் செய்பவனை மாத்ருகமன முதனிய பாவங்களும் அகன்று தூரப் படும். எ-று (௫௫)

நகராதிபுரம் உட்குடியில் அய்யன் டெவீஷாசுவாமியவர்
மிரிவாளிதேவாரம் நகரை மெழுவாய்வு.

பயிற்சித் திவ் குவம்ஹொராஜம்ஸுஸிஹொதூதம்
ஸிஹொபாபதிஹொதூதம்ஸுஸிஹொதூதம்ஸுஸிஹொதூதம்

எ-து. நகுலகிரியைக் கண்டு தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து
சுத்தனாய் அம்மலையில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத நகுலேச
ரராகிய பெருமானைப் பிரித்தயோடு தரிசிப்பவனாகிய மேனமயு
ள்ள மகான்மாவை எல்லாப் பாவங்களும் விட்டு நீங்கும்; அரச
னே! உண்மையே சொல்லுகிறேன். எ—து. (ருக, ருள)

ஜயரணாகதீய-புரத்தவியு-சுதவியாஜ-புரவ ஹா
தீய-புரதாமவ-வியசுதவியு-சுதவியு-புரவ-புரவ

எ-து. அருச்சுனராசனே! மேற்கட்டிய உத்தமதீர்த்தத்தை நினைத்தலாற்றாநே தீர்த்தயாத்திரை செய்த பயன் சித்திக்கும்; உண்மை! உண்மை!! நிச்சயம்! நிச்சயம்!! எ-று. (நி.அ.)

யேனான் என்னைப் பிரிதியாற் பாரும்! எளிய அருச்சுனனாகிய என்னை அறிந்தும் அறியாதுஞ் செய்யப்பட்ட மிகமுதிர்ந்த பாவமுமுதையும் பொறுத்தருளும். எ—று. (௬௮.)

வாவஸவ-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதே கரணாஸுபுஜயஸுதவபுலொநாய.

எ—து. சுவரமீ! கிருபாசமுத்திரமே! பிரபுவே! நாயகரே! எனது அதிட்டத்தினாலே உம்முடைய தரிசனங் கிடைத்தது; என் பாவமுமுதையும் விரைந்து அழித்துவிடும் எ—று. (௬௯.)

வஸீகரணாநி-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாவஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. அருளுருவினரே! வியாபகரே! நகுலேசுவரரே! பிரிதியடையும்; தேவரே! மகேசுவரரே! எங்கும் வெற்றியைச் செய்யும். எ—று. (௭௦.)

நி-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. இவ்வாறு துதித்த அப்பேர்து, முனிச்சிரேட்டர்க ளே! மூலத்தானத்திலிருந்து தெளிவான எழுத்துக்களையுடையதும் அருத்தமுடையதும் மிக உரத்ததும் ஆகிய ஒரு வாக்கு அவ்வருச்சுனனாலே கேட்கப்பட்டது. எ—று. (௭௧.)

ஹ்வாய-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. இராசரத்திரமாயி அருச்சுனனே! நீ காரியசூகியுடையவன்; ஐயமில்லை; நீயே தருமவானும் வீரனும் என்றும் என் பிரிதிக்குப் பாத்திரமானவனும் ஆயிருக்கிறாய். எ—று. (௭௨.)

மஹாஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. அரசனே! கங்காசமுத்திரசங்கம் எனப்பெயரிய இந்த நீர்த்தத்துக்குச் சமானமானது முன்னிலைகளிலும் இல்லை! இல்லை! ஐயமில்லை. எ—று. (௭௩.)

தது ஸ்ராதாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. நீ அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணுதலையும் என்னேத் தரிசித்தலையும் பெற்றுக் கொண்டாய் ஆதலினால் உனக்குச் சமானமான ஒரு பிரபுவும் உலகத்திலே இல்லை. எ—று. (௭௪.)

தீய-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. அரசனே! உன்னாலே இத்தீர்த்தத்தின் மகிமை பத்தியில்லாதவர் முன்னிலையிற் சொல்லப்படவேண்டாம்; ஆனால் பத்திமான்கள் முன்னிலையில் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லப்பட்டும். எ—று. (௭௫.)

தது ஸ்ராதாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. இத்தீர்த்தம் மகிமை பத்தியில்லாதவனுக்குச் சொல்லப்படுவதன்று; சொன்னாற் சொன்னவன் பாவியாவான். இத்தீர்த்தத்தைத் தரிசிக்கும்பேறு புண்ணிய முதிர்ச்சியினற்றான்மீயுக்கும். எ—று. (௭௬.)

தது ஸ்ராதாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. ஆதலால், அருச்சுனனே! தருமத்திற்பற்றுள்ளவனாய் தீர்த்தயாத்திரையைச் செய். உன்னால் வேண்டப்படுவன வெல்லஞ் சித்திக்கும்; ஐயமில்லை. எ—று. (௭௭.)

தது ஸ்ராதாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ
வாஸிஸுதவிஜய-நாயகர-ஹ்ஸாநிநிவாநிகோராஸுபுஜயஸ் தூ

எ—து. முனிவர்களே! இப்படியான வாக்கை அருச்சுனன் கீட்டுப் பின்பு தீர்த்தயாத்திரையின்பொருட்டு அங்கங்குச் சென்று காரியசித்தியுடையனாயினான். எ—று. (௭௮.)

எ—து. காமத்தை வென்றீர்! கோபத்தை வென்றீர்! விடயப் பற்றை வென்றீர்! மகாமுனிவரே! கிருபாசமுத்திரமே! உமது பாதார விந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (நக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. உலகங்களைக் காத்தலில் வல்லவரே! பிரமாவிற்குப் பிறந்தவரே! தத்துவ இயல்பை மிக அறிந்தவரே! கிருபாசமுத்திரமே! நும்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. பூதமுதலிய கொண்டு செய்யும் பிராணியாமத்தாற் சுத்தமான இயல்புடையவரே! உலகத்தின் பெய்மையை மிக அறிந்தவரே! கிருபாசமுத்திரமே! நும்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (சக.)

திருகாடையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
திருகாடையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. மூத்தால்வணர்வுடையவரே! வேதமெய்ப்பொருடெய்தந்த பண்டிதரே! பரோபகாரத்திற் பற்றுடையவரே! கருணாகிரியே அருள்க. எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. நான் அறிகிறவனுஞ் செய்கிறவனும் புசிக்கிறவனும் யிருக்கிறேன் என்றற்றெருடக்கத்து விரிதவறிவினற் பெய்த பாமரானேன். கிருபாசமுத்திரமாகிய முனிச்சிரேட்டரே! அருள்க. எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. சுவாமி! வேதாக்காரே! வினங்காக்குணமுடைய சீரடனாகிய நான் பூசிக்கப்படுபவராகிய உம்முடைய சுவருபத்தை அறிகின்றிலேன்; முனிச்சிரேட்டரே! மகிழ்ச்சியோடு அருள்க. எ—று.

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. தலைவரே! யோகியே! நும்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். எனக்குச் சரீரத்தைத் தொடக்குகிற கருமம் எப்படி உள்ளதாகாதே! அப்படி அருள்செய்யும் எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. ஐயா! நீசனாகிய நான் குணப்பிரிவு வினைப்பிரிவு முதலியவற்றை அறிதலின்மையினால் உலகத்தில் உழலுகிறேன். முனிச்சிரேட்டரே அருள்க. எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. சுவாமி! உத்தமமுனிவரே! சாரமில்லாத இவ்வுலகவாழ்க்கை வெறுமையானது என்னுங் கருத்து எனக்கு உமது தரிசனத்தால் உண்டாயிற்று; அருள்செய்யும் எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. எனக்கு மனிதமுகமும் மேலான பதவியும் எப்படிச் சித்திக்குமோ அப்படி விரைந்து அருள்செய்க. கருணாகிரியே நான் உன்னைக்காக்க. எ—று. (சக.)

வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே
வெண்கலையுந் திவ்வாதவ ஜெஹாஜ்ஞதாதுவிதே.

எ—து. நான் அறிகிறவனுஞ் செய்கிறவனும் புசிக்கிறவனும் யிருக்கிறேன் என்றற்றெருடக்கத்து விரிதவறிவினற் பெய்த பாமரானேன். கிருபாசமுத்திரமாகிய முனிச்சிரேட்டரே! அருள்க. எ—று. (சக.)

எ—து. [சுதாமமுனிவர் சொல்வது:] துர்த்தரணே! நீ காரியசி
த்தியுடைபை ஆகிறாய்; நல்லகாலம் சமீபத்தில் வருகிறது; நான்
உன் நன்மைக்கு வழிசொல்லுகிறேன். கருமயோகத்தை ஆசரி.
எ—து. (சுக.)

கடுயொய்வொடுத் து—உய்வொடுத் து—
கெவயு—உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. வேடனே! உன்னுடைய கருமயோகத்தின் வலிமையி
னாலே மனிதமுமும் உண்டாகும்; அப்படியே யோகிகளாலும்
பெறுதற்கரிய மோகமும் உண்டாகும். எ—து. (நி.)

உ—து.

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. முனிவருட்கு நான் மகா முனிவரே! எளியேன் மீது
பெருந்தையகூர்ந்து இந்தக் கருமயோகமாவது யாடுதென்று மகிழ்
ந்து விரைந்து சொல்லுக. எ—து. (நி.)

உ—து.

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. வேடனே! மோகத்துக்கு நேரேசாதனமாவது பிரம
யோகம், இதில் ஐயமில்லை; பிரமஞானம் வருதற்குச் சித்தசுகத்தி
காரணமாம். எ—து. (நி.)

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. சித்தசுத்திவருதற்குக் காரணமாவது கருமமே. நான்
பயனைவிரும்பாது செய்யுங் கருமமே இக்கருமயோகமாம். இதை
லால் இதனை ஆசரி. எ—து.

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. கருமயோகமே பேரயினார்களாலே புகழப்பட்டு விள
ங்குகின்றது; ஆகலாற் கடவுளின் பதக்கப்பட்ட புத்தியோடு நித்
தியகருமத்தை அனுட்டி—எ—து. (நி.)

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. உனக்குக் கருமயோகத்தின் வலிமையினால் சித்தசுத்
தி உளதாகும்; சித்தசுத்தியினால் ஞானம் உளதாகும்; ஞானத்தி
னால் முத்தியின்பும் உண்டாம். எ—து. (நி.)

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. வேடனே! உன்னாலே பரமரகசியமாகிய இந்த முத்தி
சாதனம் உன்மேற் சொண்ட அன்பினால் உபதேசிக்கப்பட்டது;
நீ அதனை விரைந்து செய். எ—து. (நி.)

உ—து.

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. சுவாமீ! முனிவரே! கருணாதியாகிய மகாயோகியாரே!
கருமயோகத்தை அனுட்டிக்கத்தக்கதும் விரைவிற்கித்தியைப்பய
ப்பதும் ஆகிய புண்ணியஸ்தலத்தை அன்பினால் சொல்லுக. எ—து
உ—து.

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

எ—து. மோககாமியே! இரவுபகல் எல்லாமுனிவர்களானுள்
நினைக்கப்படுவதும், சித்தர்களுக்கு வாசஸ்தானமானதும், உன்
குறிச்சுதியிற் சித்தியப்பதும் ஆகிய ஸ்தலத்தைச் சொல்லுக
ன் கேள் எ—து. (நி.)

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

உய்வொடுத் து—யொயி நாவியி—உய்வொடுத்

சூர! தாநாங்கு தரொஜாநாவாயுஜமீஹோ
 ஷெஹிஸெவவுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.

எ—து. அடைந்தவர்களுக்குக் கற்பகவி, கும்போல்பவரே!
 ஞானசாரியரே! உலகநாயகரே! சச்சிதானந்தரூபரே! எனக்கு
 அன்றும் ஆனந்தத்தை அருளும். எ—து. (அ.உ.)

ஹஸ்யம்:

ஹஸ்யம் துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.
 ஜிம்குரொதிநகஹகூபுஜொநாஸுஜிஜெவி யு.

எ—து. [சுவாமிசொல்லது] அன்பருளாய்ந்த நகுலனே உன்
 து நோத்திரம் எனது மனத்தை ஆனந்தநகடலில் அமிழ்த்துகி
 ன்றது. உன்போல என்னால் விரும்பப்பட்டவன் ஒருவனும் இல்
 லை. எ—து. (அ.உ.)

ஸவதுஜாஹெது வஜெயொயிநுஸாஹிபுஷுததெபுபுபு
 சூமிஹுதுத யெபெபுஷாஹெஷாஹிபுஷுததெபுபுபு

எ—து. யோகியே! எப்போதும் இங்கேகாணே என்னுடைய
 சாந்தித்தியம் உள்ளது; எந்தயோக்கியர் இங்கே வருகிறார்களோ
 அவர்களுக்கு நன்மை சித்திக்கும். எ—து. (அ.உ.)

ஸஹ்யம்:

ஹஸ்யம் துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.
 ஜிம்குரொதிநகஹகூபுஜொநாஸுஜிஜெவி யு.

எ—து. [சூதர்சொல்லது] சககாரணமும் மகாப்பிரபுவும் ஆகி
 ய சோமாஸகந்தபெருமான் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மறைந்தரு
 ளினார்; நகுலரென்னும் பெயரிய மகாயோகி தவச்செல்வராக அ
 ன்ருந்தார். எ—து. (அ.உ.)

ஹஸ்யம் துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.

ஸவதுஜாஹெது வஜெயொயிநுஸாஹிபுஷுததெபுபுபு

எ—து. இச்சரித்திரம் தன்னை ஒதல் கேட்டல் செய்யும் மன
 தர்கட்கு எல்லாத் துக்கங்களையுங் கெடுத்து எல்லாப்பாக்கியங்

ளையுங் கொடுப்பது. எல்லாப்பாவங்களையுங் கெடுத்துப் போகமோ
 கூங்களைக் கொடுப்பது. எ—து. (அ.உ.)

ஹஸ்யம்:

ஸவதுஜாஹெது வஜெயொயிநுஸாஹிபுஷுததெபுபுபு
 வயஸுஷுததெபுபுபு துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.

எ—து. [முனிவர்கள் சொல்லது] எல்லா துற்பொருள்களின்
 உண்மைகளையும் உணர்ந்தவரே! ஞானிகளின் கிரோமணியே! மு
 னிவருளாய்ந்த சூதமுனிவரே! நாம் மகிழ்ந்த மனமுடையேம
 கின்றோம். எ—து. (அ.உ.)

ஹதி ஸ்ரீஸுபாஜிஹாவபுராணெ
 டிக்ஷிணகெகொஸ விரஹாஜெது உதுபவெண
 உதுபவெண உதுபவெண உதுபவெண

ஹதி ஸ்ரீஸுபாஜிஹாவபுராணெ

ஹஸ்யம்:

ஸஹ்யம் துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.
 ஜிம்குரொதிநகஹகூபுஜொநாஸுஜிஜெவி யு.

எ—து. [முனிவர்கள் சொல்லது] பெருந்தகைமையுடையவ
 ரே! சித்திக்கும் இயல்புடையவரே! சூதமகாமுனிவரே! நீர்
 இன்னமும் நாங்கள் நகுலேசரது மான்மியத்தைக் கேட்கும்படி
 செய்தருளும். எ—து. (அ.உ.)

ஹஸ்யம்:

ஸஹ்யம் துஷ்டிஷு துவிதுஜாநாஜஸுஜிஜாநாஜாஹவக.
 ஜிம்குரொதிநகஹகூபுஜொநாஸுஜிஜெவி யு.

எ—து. [சூதர்சொல்லது:] மகாமுனிவர்களே! ஆனந்த விரு
 த்தியைச் செய்வதாகிய நகுலேசரது மான்மியத்தைச் சொல்லு
 கிறேன்; நீங்குள்ளீரும் அவதானத்தோடு கேளுங்கள். எ—து.

கி-பராஸவா-புயி-வஃஸ்ரீ-நோதுஸ-ஷ-ஹ்ணொடி-யா-தி-யி-
 ஸ-ஞா-வஜ்-ராஸ-பா-ஹக்-பா-ஜொ-தி-ஷ-நோ-உ-ய-ய-ள

எ—து. முன்னாளிலே விச்சவாதிகரும் கருணாத்திபுமாய ம
கிமைபொருந்திய முருகக்கடவுள் சூரபன்ம அசுரனைக் கொன்று
கதிர்காமகிரியை அடைந்தார். எ—து. (ந.)

உலகியாததுகாலம்ஸக்திஜெவஉலாஸதம்
ஜெவஸெநாவதிவ்ஸாஜ்ஜயதிவ்ஸாபாயயள.

எ-து. உமைகுமாரரும் தெய்வயானையகரும் ஆகிய அக்கடவுள் அக்கதிர்காமத்திலே சிலகாலம் இருந்து பின்பு செயந்திருந்துக்குச் சென்றார். எ-று. (சு.)

ததஉதூகெகௌபுஹுதிஸுஹிஷ்யம்
மகெகாஷிகாசுநெணாஸளவெஹாஸுவிவாவம்.

எ-து. பின்பு அக்கடவுள் அழிவில்லாத உத்தராகலாச முதலிய ஸ்தலங்களே அடைந்து அங்கங்குத்தங்கி அம்முறையானே வேதாரணியத்தை அடைந்தார். ஏ-று. (ந.)

நதவழி தஞ்ஜைநாயுடுவெழு ஹனுமீநாதர்
ஜாக்மரகெவீழ் ஹாதுநாநடுவீ திவகுவுடுவநாயுடு.

எ—து. உலகநாயகராகிய உயர்ந்த சுப்பிரமணியபெருமான் அங்ஙனம் வந்துருந்தமைமை அங்குள்ள சில பெரியோர் அறிந்து மகிழ்ச்சியோடு அவரைச் சேர்ந்தார்கள். எ—து. (11)

சூர்திவ ணிபத்ராஜலி ஊஸாஃபெ ராவசீஸாரம்
வசுபவஹ்ணாபயாவலிபொலு விராஜவஹ்ணொ.

எ-து. அவர்கள் வந்து அக்கடவுளை வணங்கிக் கூப்பியதைக் கண்ட யுடையராய்ச் சொன்னார்கள் [அப்பெரியோர் சொல்லது:-] கிருபாசமுத்திரமாப்ய சப்பிரமணிய சுவாமி! ஒரு உத்தமஸ்தலத்தைச் சொல்லுக. எ-து. (எ.)

உழைப்பதென நவவாமிசை நயத், ஸவெழுதி ஹஷ்டயு^யடி
 ஹஜ்ஜை-ஞய-^யமி தாமிது வை-வாஸுனி^யடி யாநிபெ,
 முவெண்தஸு நஸி^ய தவெ^யசு^ய த^யசு^யசி^ய தீவ^யஹி^ய
 தஸாசு^யவசி^யதஸு^யக^யயா^யண^யப^யவீ^யடி^யவா^யவெ^யயா^ய.

எ-து. கருணாநிதயே! எல்லாநன்மைகளையுமுடையவரே! மேலானதலைவரே! பெரிய இருவழிகளெல்லாரும் எந்தஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்தவினாலும் தரிசித்தலினாலும் பிரமசாயுச் சியத்தை அடைந்து நித்திபாணந்தமுடையராகிறார்களோ அந்தஸ்தலத்தைக் கேட்டலிலே எங்கள் மனம் மிக அவாவுடையது; ஆகலால் அதனைத்திருவாய்மலர்ந்தருளுக. எ-று. (அ, கூ.)

சுயிவொரி-நயொய-ஞய-ஸ-ஐவிதூநஸ-ஸயி
வடாரி-தசுஸு-அமிவு-மரிஷாரிவஸ-புகி.

எ-து. முனிவர்களாகிய ஐயன்மீர்! நீங்கள் சுத்தமாகிய மனமுடையீர்; இதில் ஐயமில்லை; அந்தத் திவ்யபமான ஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறேன்; நானும் இப்போது அங்குப்போவேன். எ-று.

அன்காயாண்டவாபெருமையவாடல்ஷெ ப்ரதாயகம்
தவஸிபுபெருமாதிரிதகயெயுநாநாகிகம்

எ-து. இலங்கையிலே எல்லாப்பர்வங்கிலையும் ஆழிப்பதும் வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பதும் தயவுசெய்வார்க்குச் சித்திகளைக் கொடுப்பதும் ஆகிய நகுலேச்சுவரம் என்னுந்தலம் இருக்கின்றது. எ-று. (கக)

ஸவஞ்ஞாவஸம்ஹாஸிநகூயெஹீநநாபகம்
கூஹிபிப ஐந்தணாநாஜததக்ஷயம்ஹி

—து. அந்தப் பெரிய ஸ்தலமேனது எல்லாவருத்தங்களையுக் கீழ்நதாய் மனிதர்களுக்கு அட்டசித்திகளையுங் கொடுப்பதாய் நிலேசுவரர் எனனுஞ் சுவாமியை உடையதாய் விளங்குகின்ற எ—று. (கஉ.)

ரஹஸ்யா திரஹஸ்யௌ தக்ஷவ-
 லாவிநாபிவிப-
 ண்ணுளவம்ஷஹாதிநீஸ்ரநாஃ

எ-து. முனிசாகளே! அத்தலம் இரகசியங்களிற் பரமரகசியமாய் எல்லாத் தேவர்களாலும் காக்கப்பட்டதாய்ப் பாவிக்குங்கூம் புண்ணியக்கூட்டங்களைக் கொடுப்பதாய் விளங்குகின்றது-எ-று.

ஸம்ஸாரஸாமுத்திரஜநாயே-சுவிஸ்துதேஃ
நஹுரம்ஹேஹோபரி துரோஹாக்ரானாஹுரஜிதே.

எ-து. எந்தச் சனங்கள் உலகவாழ்க்கை என்னுங்கடலில் அமிழ்ந்தினவர்களோ அவர்கள், முனிச்சிஷ்யேட்டர்களே! அழிவுடைய தாகிய சரீரத்தைப்பற்றிக் கொண்டு மயக்கமேலிட்டவர்களாய் அலைகின்றார்கள். எ-று. (கௌ.)

பிபேஷிபிஸாஹாயாபுயநம்பிபிபிஷிபி
சுஹுஸ்தாபுயலொதூவஹீத்ரோஹாநிபிஷிதே.

எ-து. அவர்கள் இது என்பொருள், இது எனவீடு, இது எனக்கு, அவள் என்மனைவி, செப்கிறவன் நான், புதிக்கிறவன் நான் என்று மயக்கத்தினாலே மதிக்கிறார்கள். எ-று. (கரு.)

நியாபுணஸபியேஜாயாஸதெதாதிதூயிஹாஷிக்
ஸாய-ஹேஹிபிதூயாதாயானிநாஸஹதாவஸாஃ

எ-து. முனிவர்களே! ஒருவன் இறக்குஞ் சம்பத்திலே மனைவி புத்திரன் தந்தை, தாய் சிஷ்யினை சுற்றுகார் என்னுமிவரேனும் வீடு முதலியனவேனும் உடன் செல்வதில்லை. (கக.)

ஸவ-ஹேஹிபிதூயாதாயானிநாஸஹதாவஸாஃ
ததூஹேதூஸுஹோவஸுஸாஸுசாயுஸுஹேகி

எ-து. மேலேகாட்டப்பட்டன வற்றையெல்லாம் அறிந்தபடியும் இவ்வுலகிலுள்ளார் அஞ்ஞானத்தையே அடைகின்றார். அஞ்ஞானம் தவமில்லாமை; அதலால் தவமே செயற்பாலது. எ-று. (கக.)

புரானோதிபிணகாஹேதூவாவீதூஹேஹேஹே
ஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே

எ-து. பாவியானவன் பிராண நீக்கக்காலத்திலே இவ்வளவென்று சொல்லவியலாததும் கண்டவர்கட்கு அச்சத்தைக் கொடுப்பதும் பொறுக்க இயலாததுமாகிய பெருந்துன்பத்தை அடைகிறான். ஐயோ! எ-று. (கஅ.)

நிஹேதநஸஹநநயாவசுவததிஹேததெ
காஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே
கூகூஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே
தாவசுஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே

எ-து. எதுவரையில் தன்சரீரம் அறிவற்றதாய் நிலத்தில் விழுந்தேறே, எதுவரையில் இயமன் சமீபித்த வனாகிறானோ, எதுவரையில் புத்திரன் மித்திரன் முதலியோர் துக்கத்தினால் அமுது வாயிலில் விழுக்கின்றாரோ, அந்தக்காலம் வரையும், வல்லவனானவன் தருமநெறிபை ஆசரித்து அதனால் துக்கத்தை அடைவான். எ-று. (கக, உ0.)

தஸாஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே
பிஹாவாஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே

எ-து. இங்மனமாகையினாலே துக்கருபமாகிய பிரபஞ்சமுமுதையுந் தூரத்தில் ஒழித்துவிடுக. வேதாகமங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியப் பொருளின் முற்றப் பற்றிய மனமுடையவனாய்ச் சதாசிவனைத் தியானிக்க. எ-று. (உக.)

யாஸுஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே
ஸுஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே

எ-து. நான் எந்தையாராகிய நகுலேச பெருமானைத்தரிசுக்கும் பொருட்டு அந்த ஸ்தலத்துக்குச்செல்வேன்; நீங்களும் விரைந்து வருதலிற் பற்றுடையீராகுக. எ-று. (உஉ.)

ததூஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே
தவஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹேஹே

எ—து. நீங்கள் அங்கே வந்து தலத்தைச் செய்யுங்கள்; நல்ல முனிவர்களே! அங்கே நகுலேசருடைய திருவருளினால் தவமானது விரைந்து நேரேபலிக்கும். எ—று. (உ௩.)

ஐதுக் கூலஸிஹாவாஹ—ஃஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
வ தஸ்யே—நிஹிஸாகுஸவ—ஸனாபநாஸகஃ.

எ—து. ஆறுமுகங்களையுடையவரும் பன்னிரண்டு பெரியபுயங்களையுடையவரும் எல்லாருடைய வருத்தங்களையும் அழிக்கிறவரும் ஆகிய அம்முருகபிரான் இவ்வாறு சொல்லி முனிவர்களோடு புறப்பட்டார். எ—று. (உ௪.)

கீக—பாஸி—ஃ—நிஹி—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ததுஸவெ—ஹ்ணு—நிஹிஸாகுஸவ—ஸனாபநாஸகஃ.

எ—து. அக்கடவுள் முனிவர்களோடு சமுத்திரத்தைக் கடந்து நகுலேசஸ்தலத்தை அடைந்தார்; அங்கே இருந்த எல்லா முனிவர்களாலும் மகிழ்ச்சியோடு பூசிக்கப்பட்டவரானார். எ—று. (உ௫.)

ஸம்வீ—ஹ்—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. எல்லாமுனிவர்களுக்கடி அஞ்சலியஸ்தர்களாய்ப் பெருந்தகைமையினையுடைய மகேசுரராகிய அச்சப்பிரமணிய பெருமானைத் தோத்திரம் பண்ணினார்கள். எ—று. (உ௬.)

ஸம்—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. சுப்பிரமணியசுவாமி! பெரிய புயங்களையுடையீர்! பத்தருடைய சத்துருக்களை அழிப்பீர்! முழுதும் மங்கலமான திருமேனியையுடையீர்! நீர் என்றும் எங்களிற் பிரீதிசெய்க எ—று.

ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவெ—ஹ்ணு—நிஹிஸாகுஸவ—ஸனாபநாஸகஃ.

எ—து. சமஸ்ததேவருபியானீர்! மகிமையுடையீர்! எல்லாத்துக்கங்களையும் அழிப்பீர்! சமஸ்த ஐசுவரியரிதியே! உமக்கு நமஸ்காரவாக்கியங் கூறுதலை மிக விரும்புகின்றோம். எ—று. (உ௭.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. சுவாமி! பத்தியுள்ளவர்களுக்கும் பத்தி இல்லாதவர்களுக்கும் அவர்தியானித்தலாற்றானே, செளபாக்கியத்தை அருளுகிறீர்! கடவுளே! தலைவர் தலைவரே! அருள்க. எ—று. (உ௮.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. மகேசுவரரே! பூசிக்கப்படுபவரே! உம்முடைய அடியவர்க்கு என்றும் இடர் இல்லையாகும். விராயக்கடவுளின் இஷ்டசகோதாரரே! அகிலலோக ரூபியே! அருள்க. எ—று. (உ௯.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. உலகத்தின் குருவே! பேரறிவுடையீர்! எல்லாச்சம்பத்துக்களையுந் கொடுப்பீர்! யோகிகளுக்கும் மேலானயோகியே! உலகநாயகரே! நீர் அருள்செய்க. எ—று. (௩௦.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. முழுதும் மங்கலமான திருவுருவையீர்! சுப்பிரமணியரே! ஆறுமுகபெருமானே! பிரணவமே திருவுருவமாகவுடையீர்! தேவநாயகரே! குகரென்னுந் திருநாமமுடையீர்! நீர் அருள்செய்க. எ—று. (௩௧.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. பிரணவத்தின் வீட்டுநிலமாயுள்ளீர்! எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் அதிபதியே! கார்த்திகேயரே! கிருபாரிதியே! மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நீர் அருள் செய்க. எ—று. (௩௨.)

ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந
ஸவ—ஹ்ணுஷிபாநந—த—க—ஹ்ஸு—ஹ்ணுஷிபாநந.

எ—து. உலகத்தின் தலைவரே! எங்கள் மனங்களிலே பிரீதி யோடு என்றும் வாசஞ்செய்க; எங்கள் துக்கங்களையெல்லாம் அழிக்க; எங்களைக் காக்க. அருள்க. எ—று. (௩௪.)

தெவதேவதேவரே! தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. தேவதேவரே; மகாமாயையின் தலைவரே! கணநாயக ரே! சிவபெருமானுடைய இன்பமான புதல்வரே! பூசிக்கப்படுபவரே! பிரபுவே! மிக அருள் செய்க. எ—று. (௩௫.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. ஆறுமுகசுவாமீ! எல்லாப்படைகளையுந் தரித்த உத் தமரே! பெரியபுயங்களுடையீர்! வேற்படைதாங்கிய திருக்க ரத்தீர்! பன்னிரு திருக்கண்களையுடையீர்! மகிழ்ச்சியோடு எங்க ள் பூசையை அங்கீகரித் தருள்க. எ—று. (௩௬.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. கடவுளே! நீரே விச்சுவாதிகர்; நீரே சிவபெருமானி ன் வேறுகாதவர்; நீரே உலகங்களுக்குக் குருவானவர்; நீரே சர ணம். எ—று. (௩௭.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. வியாபகரே! பேரறிஞரே! நீரே உலகங்களைப் படைத் தவர்; நீரே உலகங்களைக்காக்கிறவர்; நீரே உலகங்களைச் சங்கரி க்கிறவர்; எங்கள் மனங்களிலே வாசஞ் செய்யும். எ—று. (௩௮.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. நித்தியானந்தரே! சாதாக்கியருபியே! சாவலோக உப காரகரே! கருணாநிதியே! நீர் என்றும் எம்முடைய மனங்களில் வாசஞ் செய்யும். எ—று. (௩௯.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. கந்தசுவாமீ! தருமபாத்திரமே! உம்முடைய திருவடி யை எமக்குத்தாரும். தேவநாயகரே! மகேசுவரே! அதனால் நா ங்கள் சித்தப்பட்டுப் பயன்களையுடையேம் ஆவேம். எ—து. (௪௦.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. பேரறிவீனையுடைய கருணாநிதியாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி இப்படியே துதிக்கப்பட்டவராய் எல்லாமுனிவருக்குத் த வஞ் செய்யுமாறு அனுமதிக்கொடுத்து அற்புதமாகச் சென்றார். எ—று. (௪௧.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

உ—து. அதன்பின்பு நிக்கிரக அனுக்கிரகங்கள் செய்யுந் தலைவ ராகிய கந்தசுவாமியார் கங்காசமுத்திரசங்கமத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நா னஞ் செய்து தேவாலயத்துச் சென்றார். எ—று. (௪௨.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. அச்சுப்பிரமணிய பெருமான் அவ்வாலயத்தினுள்ளே நகுலாம்பிகாசமேதராகிய நகுலேசபெருமானைத்தரித்துப் பூ சைசெய்து மகிழ்ச்சியுடையராய் அஞ்சலியத்தராய்த் துதித்தா ர். எ—று. (௪௩.)

தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம் உன் தாயகம்
மனம் உன் மனம் உன் மனம் உன் மனம்

எ—து. தேவதேவரே! சகந்தாதரே! அடியர்குற்றங்களை அழிப் பவரே கருணாநிதியே! சங்கமஸ்தாவரங்களின் கௌமத்தின்பொரு ட்டித் திருவருள் செய்யும். எ—று. (௪௪.)

५७

வாலம் முகனாதபெருந் துயிலுலாணு வும்கூர்
நகரெடுமுதலி னார்பாவுபொவாய்சுவ ருதாத்தலை

எ—து. சுகஞ்செய்பவராகிய நகுலேசபெருமான் புத்திரராகி ய சுப்பிரமணியசுவாமியினுடைய வசனத்தைக்கேட்டுச் சந்தோ ஷமிகுதியை அடைந்து உத்தமபுத்திரராகிய அவரைநோக்கிக் கூறினார். எ—து. (௫௦)

வகுத் வகுத் ஸஜாந் டிஸ்யூயெஷிந் கூர்வர்க்கெதவரி
யெஹ்மெதஷான்பரானி-ஹ்திஜாஸ்யாஜித்ருநஸஸ்ய:

எ—து. புத்தராகிய நல்லவர்களுக்கு ஆனந்தஞ்செய்யும் புத்திரனே! இந்தப் புண்ணியஸ்தலத்திலே எவர்கள் தவஞ்செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மேலான முத்தியைக் கொடுப்பேன். இதில் ஐயமில்லை. எ—று. (சூக.)

மம்மாஸபை ஸம்மாஷி தீயு-வ்வுஸைஸ்ஸம்ஹவி
நாஸ்தி தீயு-த் தஸ்ய சூஸ்பாநித்யெதே தக்ருதாயுககாஃ.

எ-து. கங்காசமுத்திரசங்கம் எனப்பெயருடைய இத்தீர்த்தத்
துக்குச் சமமான தீர்த்தம் பூமியிலே இல்லை; ஆதலால் இதிலே
ஸ்நானஞ்செய்தவர் பயனடைந்தவராவார். எ-று. (௫௨)

யபுத்தநஸிசூக்யாயதீயே-ஹ்லாக்வாலிம்ஸ-த
வஸுனிடமதஷாந்ததூ-ஹ்லாவொஜெவநஸம்ஸய:

எ-து. மகனே! எவரெவர் எதையெதை மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு தீர்த்தத்தில்முழுக்கி என்னைத் தரிசிக்கிறார்களோ அவர வருக்கு அனதபதைக்கொடுப்பேன்; ஐயமில்லை. எ-து. (௫௧.)

தவொக பிதிஸிஞெ லுஸதோர் நுலுஷி உல
தலாதிஜம்லு உலிவம்லு யாராஜம்ப கீதிந்தம்

எ-து. ஆறுமுகமே! இவ்விடத்திலே செய்யப்படுகிற தவம் வி
ரைவிற சித்திப்படிமம்; மற்றும் எந்த நற்கருமமும் அப்படியே சி
த்திப்படிமம். ஆதலால், இந்தத்தவ்விய ஸ்தலமானது ஸ்தலங்க
ளாக்காக என்று சொல்லப்பட்டது. எ-று. (ருச.)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஜெயாதிஷ்டாமிராளவசுத்ருவஹவொஃநயொஹுஸம்
 மொக்ஷகாரிஃஸஹாக்ஷாந்வெய்யாகூயொமஹுதநுதெ.

எ—து. மகனே! கதூரகா மகிரியிலே பலமுனிவர்கள் முத்திகா
மிகளாய் என்னும் உன்னை மிகத்தயானித்து யோகஞ்செய்கிறு
கள். எ—று.

(நாடு.)

தலூர்ஹீஸ்தகும்கூரீந்விஜாழிகாநுஸ்த
 டியாவடுண்குடாமெடிணவஸ்துகுந்தநயஜுந்தம்

எ—த். அதிலால் மகனே! நீ அங்கனம் விரைந்துசென்று மு
னிவர் சித்தர் (பு:சலியோரை அருள்நிறைந்த திருக்கடைக்கண்
ணல் விரைந்து நோக்கஞ் செய். எ—று. (திசு.)

ஐ.தி.வி.த. ஈ.ஹி.நி.தி.பெ.ஷா.நகரா.த.நகர.யெ.ஸ்.ரம்
ப.கு.ஜி.க.ஹி.வ.ப.ஷா.பெ.ஷா.ஜெ.ர.தி.ஷா.ர.ஜி.அ.வ.ய.ய.ய.ய.

எ-து. இவ்வாறு தந்தையாராலே கற்பிக்கப்பட்ட கடவுள் அந் நகுலேசுவரரை வணங்கி எல்லாத்தேவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்ட வராய்க் கூடிர்காமகிரிக்குச் சென்றார். எ-து. (நிஎ)

தவிர்த்துதாபவஸெழுஷ நகுவெழுஷியும்
விரெதுயாகா தவொயருயங்குளருயுங்குகிதம்வெருஷ

எ—து. ஆதலால் முனிச்சுரோட்டர்களே! நீங்கள் அழிவில்லாத நகுலேசுவரரை மனத்திலே தியானித்துத் தவத்தைச் செய்யுங்கள்! வேண்டியது சித்திக்கும். எ—து. (நி.அ.)

வெஹங்குடி-செய்யாபெருகு இவஸாடி

தெஷாந்த-நப-சுநஜ-⁸நஜ-⁹நஜ-¹⁰நீஹஸ-சலம்ஹவெக்

எ-து. எவர்கள் நகுலேசருடைய மாகான்மியத்தை ஆதரத்
தோடி கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இப்பிறப்பிலே நன்மை
உண்டாகும்; மீண்டு பிறக்கல் இல்லையாகும். எ-ற. (சூ.க.)

ஐதிஸ-குதெ.நஸுக்ஷிவு சுயிதும்வெஹவஹா

நகரமெழுந்திருந்தபடியும் நகரத்திலிருந்து வந்தவர்கள்.

எ—து. இப்படியே சூதமுனிவரார் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டதாகிய நகுலசெருடைய மேன்மையான மான்மியத்தை அரமுனிவர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தனர், எ—று. {சு.௦}

தஸ்ராவீ நக-டுஞ்சர யுடுவெஹவஹசிவ-டுவ-டுகம்

வாரத்தியோகம் ஷாஸ்திரபாஷ்யத்திவர்த்தம்.

எ—து. ஆதலால் மகிமைபொருந்திய நகுலேசரது மான்மி
பத்தை எந்த மனிதர் பத்தயோடு நினைக்கின்றாரோ அவர்கள் ம
நிகலத்தை அடைவர். எ—று. (கூக)

நெகயா.

ஸஞ்ஜய-ஓ தீஹாஜாமிவாஸ்யுங்குயிதங்க்யா
தயாவிஹாஜயெதுவிநாஸ்யாஸு-நிஸ்தி.

எ-து. சூரியன் போலும் பெருந்தகைமையி'ளையுடைய சூதமு
னிவரே! சொல்லப்படவேண்டியது உம்மாற் சொல்லப்பட்டது.
அவ்வளமாயினும் எங்களுக்கு மனத்திருத்தி ஆயிரியிலது. எ-று

உள்கிகாநாம்பவகுபாநாம்பெய்யெயெழீநீரா

நகரமெழுந்தருளியுள்ள நம் ஹஜிக் காவல்துறைமுகம்.

தாஷ்நாதுவடிஹாஸ-சுஜவளராணி கஸிரொஜெண

சுவாமிநாதன் ஸெஷு-பிரதீபம் தங்குகூத்துகும்பம்

எ—து. முனிவர் பெருமானே! பெரியபுத்தியுடையீர்! பெளரணிக சிரோமணியீய்! உலகத்தினுள்ள அரசர்களுள்ளே எவரெவர நஞ்சுலகரபெருமானை வழிபட்டுப் பபன் பெற்றாரோ அவரை அவரை எடுத்துச் சொல்லுப; எங்கள் மனங்களிலே அதனைக்கேட்க மிக்க அவா இருக்கின்றது. எ—று. (உ, ந)

ஸ-டு-தஃ.

தேவநாபுரி யெனவொய்க்காக்கெழீடு ஞாயிகா

தவிர்த்த தயுநெவிஸெனாமிஷாவலுத்தஹம்.

எ—து. [குதர் சொல்வது] மகா முனிவர்களே! அப்படி உங்களுக்கு வந்து பொருந்திய ஆசை நன்மைபைக் கொடுப்பதாம்; ஆதலால் எனக்கும் அதனைச் சொல்லுதலில் மகிழ்ச்சி மிக வளர்ந்தது. எ—று. (ச.)

ஸ்ருகுபதாபிவயாநெதநேநயொபிஹிசுக்ஷாஹிணஃ
வஜாபிவஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. முத்தியை விரும்புகிற முனிவர்களே! உங்கள்வினாவைக் குறிப்பிடையச் சுருக்கமாக மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிறேன்; அவதானத்தோடு கேட்க. எ—று. (நி.)

வபராசுதயமஹிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
நிஷயாபிவதிகிஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. முன்னே கிருதயுகத்திலே திருவுடையவனும் எல்லா நூல்களிலும் வல்லவனும் ஆகிய நான் என்னும் பெயரிய உத்தமராசன் நிடதத்தசத்துக்குத் தலைவனாய் இருந்தான். எ—று. (சு.)

ஸிஷாநிஷா ஹிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
யபிஷாநிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. அவன் சிட்டர்களுக்கு அந்நன் செய்தலிற்பற்றையுடையன்; பட்டரை ஒறுத்தலில் கிருப்புடையன்; தருமவான்; புத்திமான்; நல்லவன்; எல்லாவுடையத்தாராலும் விரும்பப்பட்டவன்; மேன்மையானவன். எ—று. (எ.)

வஜாபிவஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
வஜாபிவஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. அந்த அரசன் இலக்குமிவாசமானவன்; அழகிய கண்ணையுடையன், பண்டிதச்சிரேட்டன்; என்னும் புலவர்களாற் சூழப்பட்டவன்; கவித்துவத்தல் வல்லவன். எ—று. (அ.)

வாஜிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
வாஜிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. அவன் சொல்வன்மையுடையன்; வழக்கறிந்தவன்; செப்பமுடையவன்; எளியரை காப்பவன்; பேரில் வீரன்; பெரும் புத்தியுடையவன்; கொடைக்குணமுடையன்; அந்நாளுக்கு உறைவிடமானவன். எ—று. (சு.)

கஜாபிஷா தஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
ஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. ஒருகாலத்திலே அந்நளராசனுக்குப் பயங்கரமானது மிக்கதுக்கத்தைக் கொடுப்பதும் பொறுத்தல் கூடாத்தும் உலகத்தாரெல்லாருக்கும் மனவருத்தத்தைச் செய்கிறதும் ஆகிய சனிபிடை உண்டாயிற்று. எ—று. (கௌ.)

தஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
ஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

வஜாபிவஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
வஜாபிவஸிஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. முனித்தலைவர்களே! மகாபிரபுராகிய நளராசன் அச்சனிபிடையாலாகிய துக்கத்தை ஆமறும் பொருட்க்கக் கமநாசமுத்திரசங்கதீர்த்தத்திலே ஸாராணஞ்செய்து பெரியவராகிப் பந்நகுலேசரைப் பத்திமுன்னாகத் தரிசித்து விதிப்படி பூசித்துத் துதித்து அப்பிடையின் நீக்கினவன் ஆயினான். எ—று. (கௌ, கௌ) பௌநயம்.

ஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
ஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

தஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா
தஸிஷாஸிஸெநவதூஷெநாதுரஹிஷா.

எ—து. [முனிவர்கள் சொல்லுவது] ஸ்ரீமந் சூதமகாமுனிவரே! இப்பொழுது சுருக்கச்சொன்னீர். சுவாமி! அந்த அரசனுக்குச் சனிபிடை எப்படி உண்டாயிற்று? அவ் அரசனை நகுலேசஸ்தலத்தைச் சாரமுபடி ஏவினிட்டவர் யார்? அவரை மெல்லாம் விரித்துச் சொல்லும; நான்கள் கேட்க மிதிவியுடையேன். எ—று. (கௌ, கௌ)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதிகூலனும் ஸ்ரீராமபெரவாழகருவொருநா
உரியனும் ஸ்ரீராமபெரவாழகருவொருநா

ஐத்யூசூகாஹம்ஸராதொஸளநிஜகூபரிசேநீஸ்ரராஃ
வநதஸிஸ்துரெஜிஷ்ரேசுவாஷெவாஸ்யநாரதாசு

ஐத்யாடுவாறு ஸுமரார்ட்டுபனாநனெபா வவாரநததி
புதுமதுநாநாதினவவாடுவகாரநனெவாடுவதி.

எ—து. இப்படி ஆலோசித்து ஐந்து தேவரும் மிக மேலானவனாகிய நானே அடைந்தார்கள். நளராசன் எழுந்தெழிர் கொள்ளல் முடிய உபசாரங்களை யெல்லாம் செய்தான். எ—து. (கூட)

—து. நான் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாற் சொல்லுற்றேன்:—
 ஞோர்களே! அடியேன் முன்னிலையில் யாது பொருட்டும் வச்
 ராகள்? சொல்லுங்கள்! அக்காரியத்தை முடிக்கிறேன்; சந்தேக
 மில்லை. எ—று.

(கூசு.)

ஊழலுந்நீடுகுணசூதாயி-ஹம்நஸ்யபி
தஸ்யாஸுத்ரபாஸு-குதய-குய-வ்ரணாநுவாவிதபாஜிஹம்

எ—து. உங்களைத்தரிசித்தலாற்றாநே நான் முடிந்த பயனுடையேன்; ஐயமில்லை. ஆதலால் நான் உயிரையுங்கொடுப்பேன்; நீங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள். எ—று.

உதுபதூவனாராஜாநாநலிஷ்டாடியொயெஹா
பொறுபராநாடிபுண்பாடுஸ்ததியனுவிவாதிணை

எ—து. இப்படிச் சொன்ன நளராசனை நோக்கித் தமயந்தியி
ல் இச்சையுடையவர்களாகிய இந்திரன் முதலிய அவர்கள் ஆனந்
தநிறைந்தவர்களாய்ப் பிரீதியோடு சொன்னார்கள். எ—று. (சுசு)

கடராஜஸரிகெழுவிநுதொகைநாழிநடுவொய்யுணர்
நகுமெயெயெயுவலிபாயாஸாரியெய்யுவினெய்யெயெ

எ—து. நளராசனை! பிரபுவே! இவ்வுலகத்திலே அழகினுந்
தையியத்தினுந் கல்வியினுந் சாமர்த்தியத்தினுந் செல்வத்தினு
நீ உனக்கொப்பான அர்ச்சன் இல்லை நிச்சயம். எ—று. (கூஉ.)

சுலாசுதீஸ்ரீ தங்கிணி உஸ-பாயா-நுபொதூ
ததாயகொநுபொவொகெக்புதெநாநாஸிநிஸுய:

எ—து. அரசருள் உத்தமனே! பூமியிலே எங்களைப் பெறவி
ரும்பப்பட்டது ஒன்று உளது. அதனை முடிக்கவல்லசுரன் நீ
யன்றி உலகத்தில் வேறு இல்லை. எ—று. (சுஅ.)

ஸாயபாஜீ திவவ நந்தித் தம்படி தெரீவாசு
சுநனாருததிக்கூரீஉதாம்புருஹிஸீயுக்

எ—து. நான் அதனை முடிக்கிறேன் என்ற வசனம் உன்^{து} விருந்து வெளிப்பட்டதானால் அதன் பின் அதனைச் சொல்^{து} சமூதியில் உத்தராந் சொல்லு. எ—று. (கூகூ)

முருகேசுவரன் ஹரிவாஹாபெவாநாதர் ஸ்ரீராம வீரநாதர்
சியாதாஸாயநீயெனுகுஸாயயாரி நவம்ஸாயம்

எ.து.நளராசன் இதனைக் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுற்றான்:— என்னால் முடிக்கப்படுவதானால் முடிக்கிறேன்; ஐயமில்லை. எ—று.

(க00.)

உயரவெந் ஹவதாண்டெவாஸவ-ஃஸாய-நஸ-ஸாய-
வெரொவகாரொரெயெ-ஃஸயெ-ஃராகுஃஸை.

எ—து. தேவர்களே! உங்கள் கிருபை இருந்தால் எல்லாம் முடிக்கப்படுவதாகும்; ஐயமில்லை. என்னுணம் பரோபகாரமே! அக்குணம் எப்போதும் இரட்சிப்பதாம். எ—து. (க0க.)

தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தலைவர் அவர்களின் கருத்துக்கு நான் முழுமையாக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இது குறித்து நான் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

வதற்குத் தகுதிவாஹாயத் துக்ஷுமெழுவாய்வுவென
தடியுடன்தவாவக்ஷவஹகுபயிரொழினை

உரியது தலைவரவர்களே

உதாரணம் ரஷ்யா நிதாயாதலு-தவ்வொஃ

எ—து. தேவர்கள் நன்னுடைய வசனத்தைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியோடு அவனைநோக்கி! அரசனே! விரைப்ப நாட்டரசனுடைய மகளாகிய அழகிய ஒருத்தி இருக்கிறாள்; பிரபுவே! நான்கள் அவளை விவாஹம் செய்ய முயற்சி செய்கிறோம்; அதற்காக இராசகிரோமணிய! நீ தூதருந்தன்மைபை அடை; உயர்ந்த பெண்ணாகிய அ. தமயந்தி எங்களுள் ஒருவரைப்பதியாக எப்படிச் கொள்ளுவாள்? அப்படியாக முயற்சி செய் என்று கூறினார்கள்.

எ— (க௦௨, க௦௩, க௦௪.)

முதிருக்காண்டி

எ—து. இப்படி அவர்கள் கூறிய வசனத்தைக் கேட்டு நளம
ராசன் மயக்கம் ஆவேசிக்கப்பெற்றவனாய்த் கவலையிற் கலங்கின
வனாயும், தைரியமுடைமையால் ஆழமுடைத்தான வசனத்தை
ச் சொன்னான். எ—று. (காடு.)

ஸ்ராவ்யவஸு-நிஸவெ-ஷாஸ்யஹாவதே-தநிஸ்யஃ
யயாதவஸ்யாவிவாஹவஸ்யயாநேஸ்-நிரஷ்நிவ

எ-து. புகழப்படுவதாகிய பொருளிலே எல்லாருக்கும் ஆசை இருக்குந்தானே; அங்னே விவாகஞ் செய்ததில் எப்படி உங்களுக்கு விருப்பமோ அப்படி எனக்கும் விருப்பமுண்டு. எ—று. (கௌ)

ஜாயாவுதீக்ஷிணஸ்ய நகுதௌ நகுநகெநவிக்
 மூஹதேதிஜநாநாஹாவவாடிஸ்யரஹு ஸஹிபி.

எ—து. காத்திருக்கிற ஒருவனுக்கு மனையாபவள் புதிய வே
றொருவரை கைக்கொள்ளப்பட்டாள் என்று சனங்கள் கூறும் ப
ழிமொழி எனக்கு நிச்சயமாக உண்டாகும். எ—து. (க௦எ)

வினா தய்யாஸ்தாபனாபெகாவிரஹாநாஜிகீதநஃ

சுபாஷாணாஸுமீநததநாஸஞ்சிநிஸ்யஃ.

எ—து. தேவர்களே! அவளுடைய நினைவு எனக்கு என்றும் உள்ளது; அவளைப்புணர்தலின்மையினால் என் சரீரம் மெலிந்தது;

பிராணன் என்றும் நிரியாணத்திற் பற்றுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. இது நிச்சயம். எ—று. (க0அ.)

நல்லீகூடபுரீஜித் துஸாநீ ஹவாஸஸ்திதபிஷ்ட
பெவவனுகநாஹனாயதயாதநஸஸ்யோசு

எ—து. ஐந்தேவர்களே! ஆதலால் உங்களுடைய தீர்த வேண்டுகோளை மகிழ்ச்சியோடு அங்கீகரிக்கமாட்டேன், நாளை இதல் முயலக்கடவேனல்லேன். ஐயமில்லை. எ—று. (க0அ.)

ஐதூநஹஸ்யவநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
ராஜபுரீஜிதாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. இப்படி நான் சொல்லியதைக் கேட்டுத் தேவர்கள் கோபத்தோடு சொன்னார்கள்:— அரசனே! மயங்கினவனாயிருக்கிறாய்! தேவர்களாகிய எங்களை இப்போது மதிக்கின்றிலை. எ—று. (க0அ.)

கூபபிஷ்டகூபாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
கூபபிஷ்டகூபாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. உன்னுடைய தருமம் எங்கே? நல்லொழுக்கம் எங்கே? அழகு எங்கே? முழுநிலவாச எங்கே? கல்வி எங்கே? நன்கோளைப் போற்றிக்கொள்ளாதல் எங்கே? எ—று. (க0அ.)

விதேவாஸஸ்திதபிஷ்ட
வபஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. மந்த புத்திமான் மனத்தில் மந்தொன்றை எண்ணுகிறான்; வாக்கில் மந்தொன்றைச் சொல்லுகிறான்; ஐயோ! நாங்கள் உன்னைச் சித்தசுத்தமுள்ளவனென்று நினைத்து வேண்டுகெட்டுச் செய்தோமே. எ—று. (க0அ.)

ராஜபுரீஜிதாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
யபஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. பிரபுத்துவரசமுடையவனாகிய அரசனிடத்திலே ஒரு புலவன் தன்னுடைய கவித்துவத்தை அறிவித்தல் எப்படி

வீணாகுமோ அப்படியே உன்னிடத்திற் எங்கள் வசனம் வீணாயிற்று. எ—று. (க0அ.)

ராஜபுரீஜிதாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
யபஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. அரசனே! எங்கள்வாக்கு உன்னால் மீறப்பட்டதாயின் இப்போது கோபத்தினால் உன்னைச் சபிப்பேம் உண்மையே! ஐயமில்லை. எ—று. (க0அ.)

ஐதூநஹஸ்யவநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
உதூநஹஸ்யவநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. இப்படி இந்திரன் முதலியோர் கூறியதைக் கேட்டுப் பயத்தினால் அவர்களைநோக்கி நளராசன்: வினையாட்டின் பொருட்டி இப்படிச்சொன்னேன்; உங்களுக்கு அடியவனாகிறேன்; அப்படியே முயலுகிறேன் என்று சொன்னான். எ—று. (க0அ.)

வநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
ராஜபுரீஜிதாஸிபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. இந்தவசனத்தைக்கேட்டுத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு அரசனே! கொடையாளருட்சிரேட்டனே! நீ சுகத்தோடு நெடுநூலம் வாழ்க்கடவாய் என்று சொன்னார்கள். எ—று. (க0அ.)

ஐதூநஹஸ்யவநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட
தூநஹஸ்யவநஸ்யகூபாபெவாஸஸ்திதபிஷ்ட

எ—து. இப்படிச்சொல்லி அத்தேவர்கள் நளராசனுக்கு ஒருமந்திரத்தை உபதேசித்தார்கள்; அம்மந்திரத்தின் ஆற்றலை நான் சொல்லுகிறேன் முனிச்சிரேட்டர்களே! கேளுங்கள். எ—று. (க0அ.)

பிதூயாநெநகநாவிஷ்ட
வீகூதூபிஷ்ட

எ—து. அந்தமந்திரத்தைத் தியானித்தவழி அத்தியானித்த மனிதன் எவனானும் காணப்படாதவனாவான். நளராசன் அம்மகாமந்திரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான். எ—று. (க0அ.)

சுஹரேவ தனொராஜாஸ்துஸ்து நஸஸ்யஃ
கதாபுதெவகுரிவகரோயாதொஸ்வராநந

உலகு உத-காஷி மெஷை வடிவியு சுஸளபு-ஸதீ ஹித்
காபியெட-வரிது ஜிவர-ஷொஹி கிவ-கோநு.

எ—து, அவ்விமராசன் அக்னா கண்களையுடைய மள்ளாகிய
தமயந்தியின் உள்ளகிழ்ச்சியை அறிந்து அவளுடைய அபிப்பி
ராயத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்படி முயன்றான். எ—து, (ககக.)

சுநனூரெஹிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
நவஸ்யுடிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. முனிச்சிரேட்டர்களே! அதன்பின்பு நவ ஹிஷக்
மயந்திக்கும் முறைப்படியே விவாகமானது சகலரோ சதந்தரூ
டைய மனங்களையுங் கவர்வதாகச் செய்யப்பட்டதாய், எ—து.

சுரெணொவயபொஹிஷக் நவஸ்யுடிபெருஷாடுக
ரெணொவயபொஹிஷக் நவஸ்யுடிபெருஷாடுக

எ—து. நளராசன் வீமராசனால் நன்குமதிக்கப்பட்டதாய்
விதிப்படி முறையானே விவாகத்தைச் செய்து மகிழ்ச்சியுடன்
தன்னுடைய தேசத்தை அடைந்தான். எ—து. (கசுஅ)

வனதநயெயுசுநிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
வீரெயுபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. இதற்கிடையிலே சனிதேவனானவன் பிரபுவாகிய
மனுடைய மகளுக்கு விவாகம் ஆகும் என்று கேள்வியுற்று
ல்ல அங்குச் சென்றான். எ—து. (கசுஉ)

ரெயுசுநிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
சுநனூரெஹிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. நவஸ்யுடியிலே சனியை இந்திரன் முதலியோர் கண்
சிறைக்கிணை! இப்பொழுது விரைந்து எங்கே போகிறாய் சொல்
லு என்று கூறினார்கள் எ—து. (கசுந.)

ஊரூரெயுபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. இந்திரன் முதலிய தேவச்சிரேட்டர்களே! நான் கு
ண்டிபுரத்துக்குப் போகிறேன்; தமயந்திக்கு விவாகம் நடக்கு
மென்று நான் கேள்வியுற்றேன். எ—து. (கசுச.)

ஸௌந்த்யபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. வீமன் மகளாகிய இவள் அழகுக்குப் பாத்திரமானவ
ள்; எல்லா பாக்கியங்களானுஞ் சிறந்தவள்; தேவராலும் விரும்
பப்படுகிறாள்; அதனால் நான் மகிழ்ச்சியுடன் காமிக்கிறேன். எ—து.

டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. ஆதலால் நான் அங்குச் செல்கிறேன்; எனது அபிட்
தப்படிப்பட்டதாகின்றதோ அறிகின்றிலேன்; உங்கள் பிரீதி
குலே விரும்பியது சித்தியுடையதாகும். எ—து. (கசுசு)

டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. தேவர்கள் சனியின் வசனத்தைக் கேட்டு ஒருவரை
யொருவர் பார்த்துப் புன்னகைசெய்தவராய்; சனியே! உன் செ
யலுகை வினாகும் என்று சொன்னார்கள். எ—து. (கசுஎ)

டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. சனி அவர்கள் சொல்லியதைக் கேட்டுத் தேவர்களே!
என்செல்லுகை ஏன் வினாகும்? விரைந்து சொல்லுங்கள் என்
று சொன்னான். எ—து. (கசுஅ.)

டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ—து. சனியே! சொல்லுகிறோம் நீ கேள்; அழகிய தமயந்தி
நளனையே கணவனாக அடைந்தாள்; அவள் எங்களை மத்தாள
ல்லள் எ—து. (கசுசு.)

டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்
டிபெருஷாடுக ரெணொவயபொஹிஷக்

எ-து. அருட்குறையிடமான அந்நான் பொருளியுந்தவனும்
வலிமையுந்தவனும் அழகியுந்தவனும் மனைவியுந்தவனும் பிரி
துயுந்தவனுமாய்ப் பெருந்துக்கத்தை அடைந்தான். —உ. ()

ஸஜாஸங்காஜீஸாநாயுடாக்ஷாஹதிஸிநிதிஃ
காஅம்நிநாயஸநஜஸஹவாஜிஜிதம்ஜியம்.

எ—து. சுத்தமான வாக்கையுடைய அந்நான் வெல்லப்பட்ட
இந்திரியங்களுடையவனாய் எல்லரையும் ஆளுகிறவராய் சி
வபெருமானைப் பத்தியோடு இடையறாது தியானித்துக் கி
தைப் போக்கினன். எ—று. (கசுஉ)

கடாசிச் ஸ்தூபக்ருதி லெவடிவொடியாநியிஃ
ஹவாநுஸம்சுரொஹோஜாநவாஹயதிஃ ஸ்வவாநுஃ.

எ-து. ஒருநாள் தேவதேவருங் கருணாநிதியும் பகவானும் ஃ
கிய சிவபெருமான் நளனது கனவிலே சந்தியாசிருபமுடைய
ய் வந்துதோன்றி மகிழ்ச்சியினும் கூறினார். எ-று. (ககந

நாஜிவஸ்துடிபாலின்பொத்தத்திக்குமையுலொ
ஸஸவனவாநுலொத்தும்பெயசெனாதித்தநஸம்ஸயி

எ-து. மெய்மையினுந் தையினுந் சமுத்திரமாகிய அ-
னே! பிரபுவே! அவரவர் செய்த கருமத்தின் பயனை அவரவரே
இங்ஙனம் அனுபவிக்கத்தக்கவராகினார்; சந்தேகமில்லை. எ-று. ()

ஸ-ஓவீகா_௩மாநு_௨ஸா_௧ரணெடி-ஓவீ_௪லவ_௫தி_௬திஸ்ருய_௭
டி-ஓவீகா_௩மாநு_௨ஸா_௧ரணெஸ-ஓவீ_௪லவ_௫தி_௬திஸ்ருய_௭

எ-து. சுகழையவன் காலவசத்தினாலே துக்கமுடையவனாகிறான்; நிச்சயம்! துக்கமுடையவன் காலவசத்தினாலே சுகமுடையவனாகிறான்; நிச்சயம். எ-று. (கூறு)

எ—து. பிரபுவே! வறியனுஞ் செவ்வனாதலையடைகிறான்; செவ்வனுய் வறியனாதலையடைகிறான்; இங்குச் சந்தேகமில்லை; எல்லாம் உரப்பயனேயாம். எ—று. (கசுகசு)

[illegible]

து. அரசனே! சிலமுடர்கள் தாம் நெடுநான் வாழ்தல்கடு
 னுங் கருத்தினுலே கடவுளைத் தியானித்தனில்லாதவர்களா
 கடவுளுக்குரிய பொருளையுந் திருநிகரங்கள்.எ—று. (ககஎ)

சுடுதொவொராயுபோவஊறுவவதிஜெபுராரி
வவகுஸம்யொரிதுமம். புகழ்குதுயொராராயு

எ—து. அவ்வாறு திருடுகிறவருட் டலைவனாகிய மூட்சிரோம
ணி தான் எல்லாப்பற்றுக்களையும் கிடுகிறவன்போலக் காட்டி-
முடிவில் வைராக்கியத்தை அடைந்தவன்போலப் பேசுகிறான்
எ—று. (கௌ.அ.)

சுந)வனுநஸம்ஸக்ஸஸகாய-ய-பாயாஸி.

திருச்சிவபெருமானை வணங்கி, திருவருள் பெற விரும்புகிறேன்.

எ—து. பிறரை வஞ்சித்தலிற் பற்றுடையனாய்த் தன்காரியம் புர்த்தலையே பாரமாகக்கொண்ட அவன் கித்தியற் துக்கமுடைபவனாய் இறுதியிலே அதிகதுன்பங்களை அடைகிறான். எ—று. ()

ஸவ-காஸ-ஹி-நி-பா-நஸு-ஸா-ரீ-நஸு-வி-நா-ஸி-நஃ

பாயுநதத்தொழிஞ்சொழிஹாவாவகொழிஹொ

எ—து. ழுடனானவன் எல்லா அசுத்தங்கட்கும் இருப்பிடமா
ய் அழியுமிபல்புடையதான சரீரத்தைக் காத்தலிற் பற்றுடைய
வனாய்ப் பெரியபாவத்தைச் செய்கிறானே! ஐயையோ. எ—து. ()

ஊழல்பொவாவிஸ-பொவாவி நதித் துறைமுகம் திறக்கப்பட்டு
தலாஜி-பொவாவி நதித் துறைமுகம் திறக்கப்பட்டு

எ—து. பிரபுவே! உலகத்திலே துக்கமாவது சுகமாவது நித்தியமானதன்று; ஆதலால் நீ துக்கமனுபவிக்கவேண்டிய சமயத்திற்குள்ளே அத்துக்கம் பொருந்தியது. எ—று. (கஎக)

கூழ்நீர்வாழ்வுவென்றாழ்விதவழிவினீவென
வென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

நகரவாழ்வுவென்றதாழ்விதவழிவினீவென
வென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

எ—து. அரசனே! உன்னுடைய சிவபத்தியினாலே மிக்ந்த தியுடைபேன்; உனக்கு இதமானதைச் சொல்லுகிறேன்; சித்திரத்தினுடையிலே இலங்கையிலே யாழ்ப்பாணம் என்னுந் தேவிலே நகுலகிரி என்னும் மலை உள்ளது; அங்கே தீர்த்தமும் இடக்கின்றது; அத்தீர்த்தம் கங்காசமுத்திரசங்கம் என்னும்பெயருடையது; எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பது. எ—று.

தகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென
நகரவாழ்வுவென்றதாழ்விதவழிவினீவென

எ—து. அங்கே நகுலேசுவரர் எனப்பெயருடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார்; அவர் அடியருக்கு வரும் இடர்களை அழிப்பவர்; எளியரைக்காப்பவர்; எல்லாச் சந்தாபங்களையும் கெடுப்பவர். எ—று. (கஎச)

நாஜநீர்த்ருவாழ்வுவென்றாழ்விதவழிவினீவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

கூழ்நீர்வாழ்வுவென்றாழ்விதவழிவினீவென
வென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென
யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென
ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

எ—து. அரசனே! இப்போது ஸ்தலசாதகம் என்னும் பெயருடைய சித்திரத்தை உபதேசிக்கிறேன்; நீ இம்மந்திரத்தைத் தியானித்தால் முன்னாக எந்த எந்தத்தேசத்தை நினைக்கிறாயோ அந்த அத்தேசம் அடையப்பட்டதாகும்; என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை உபதேசித்து மகிழ்ச்சியால் அவனை நோக்கி; அரசனே! இம்மந்திரத்திற்கும்போது அஞ்சலியஸ்தனாய் இம்மந்திரத்தை தியானித்து அந்நாகுலஸ்தலத்தை அடைந்து, அங்குள்ளதும் எல்லாச் சந்தாபங்களையும் அழிக்கிறதும் ஆகிய கங்காசமுத்திரசங்கமதீர்த்தத்திலே சங்கற்பமுன்னாக ஸ்நானஞ்செய்து கிருபாசமுத்திரமாகிய நகுலேசரைப் பத்தியோடு தரிசித்துத் தியானித்துத் துதித்து அரசனே நீ வேண்டியவற்றை விரைந்து பெறுக; பின்பு மந்திரவலிமையினால் விரும்பியதேசத்தை அடைகு; அரசனே! துக்கமடையவேண்டாம்; உனக்கு க்ஷேமகாலமா ஐயமில்லை; உனக்குக் கடவுள் எவரோ அவர் நாமே என்று சொல்லிச் சந்தியாகிரூபியாகிய கடவுள் மறைந்தருளினார். நளராள் எழுந்து மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்தான். எ—று.

ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

எ—து. மகாப்பிரபுவாகிய இருதுபர்ணன் என்னும் பெயருடைய அரசன் நளனுக்கு முதலாளியானவன்; இவ்வரசன் யாதோ ஒரு காரியத்தின்பொருட்டு மனைவியோடு சோலைக்குப்போனான். எ—று. (கஅக)

ஐதகுந்தாதிவீழ்வும்காயாண்டெனவீணாகராவென

யென்றெய்யும்காயாண்டெனவீணாகராவென

(2, 5, 4.)

பெருவகிப்பாஃபுரவியுஸாஹாம்மபாதாராஜாதநா ப.

(c)

சுசுவாபாணியணாயீசாநகவாநாநிநவெவவ.

(57)

ஸனியாநநகேஸாநங்குக்ஷாஜோபவியெஸஸஃ

(६)

புது துஷாவபாவாநுவிவாஹோதவா-குவிணம்.

(2)

ராஜிவிம்மெடிவ நவிவெ ஸாநியாவிலு

ஸுப ஹனுந்தயாவாணீம்சுதீம்மபாங்குபோசவநம்

சுருஷ்யணோ பூரணமெவபுணநாஜிஹீவதிஃ.

(சு, 60, கக.)

விவசாயத் துறை நலம்வெளிச்சித்தி கொடுக்க

உதயாஸாஹ்யாஸ-நஞ்சுகாரஜிதிநாஸநுஸஃ.

52, 55.)

வெடிபாணெய்யாஃபீதஃபொவாமவுதியாயிவஃ

(52)

பிழைக்கிற உயரகூர்ட்டாண்டுமென்று சொன்னால் தவறுதல்

மம்மாஸ்திரஸம்மஜாபெயு நஸு-தீயெ-நஸுபிநிதம்

தலைமையிலிருந்து தலைநகரில் உள்ள பஞ்சாயத்து ராஜ்

அக்ஷணக் நேரம் ஐந்து நிமிஷம்.

எ-து. என்மேற்பத்தியுள்ள முசுருந்தராசனே! நான் பிரீதி யுடையேன்; இலங்கையிலே நங்காசாகர சங்கமம் என்னுந் தீர் தத்ததோடுகூடிய நாகுலம் என்னும் புண்ணிப் பஸ்கலம் இருக்கின் மது; அது எனக்குப் பிரியமானது; பத்திமான் னுடைய முகத்து வேற்றுருவங்களை மாற்றுகலிற் பிரசித்திபெற்றது; அத்தலத் தை அடைந்து அத்தீரகத்ததிலே முழுது என்னைப் பத்தியோடுத ரிசி; அரசனே! உடனே உன்முகம் நன்முகமாகு. எ-று. (1)

உது-தகூரனாடிவெய்யெவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
நாகுலம்வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. இப்படிச்சொலிக் கடவுள் மறைந்தார். முசுரு ன் எழுந்து ஆனந்த நிறைந்தவனாய் நாகுலஸ்தலத்தை அடையுந் து பேராசைகொண்டான். எ-று. (க.4)

புறாசுலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
மொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. பின்பு நல்லிசைமுடையவனாகிய அம் முசுருந்தன் ந குலத்தை அடைந்து சுத்தமாகிய கங்காசமுதிரசங்கமத்தீர்த் திலே விதிப்படி ஸ்ரானம்பண்ணி. எ-று. (க.5)

சுதந்திரியுடையவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
சுதந்திரியுடையவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. நித்தியசுருமமுடித்து நகுலம்பிகையோடுகூடிய ா லேசரை ஆகமவிதிப்படி விச்சிஷமாகப் பூசித்து கமஸ்கரித்து, எ-று. (க.6)

சுதந்திரியுடையவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
சுதந்திரியுடையவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

சுதந்திரியுடையவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. நகுலம்பிகையோடுகூடிய நகுலேசவரரைத் துதித் தான்[தேவதீரம்] முகலிடையிறகள் இல்லாதவருக்கு வணக்கம் அடியர்க்கு அருள்செய்பவருக்கு வணக்கம். எ-று. (க.7)

வாழாயவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
வாழாயவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. வரங்களைக்கொடுப்பவரும் சிரேட்டரும் ஆகிய நகுலே சர் என்னும் உமக்கு வணக்கம்; பகவானே அம்மையோடுகூடிய தேவநிபுரீர! என்முகத்தை நன்முகமாகச்செய்யும். எ-று. (1)

தூவஜீவ்வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
தூவஜீவ்வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. நகுலம்பிகையோடுகூடிய நிரகுலேசரே உமக்குவண க் எனக்குச் சிவபரியந்தம் இட்டித்தையும் பின்பு முத்தியும் உன்முகமாகு. எ-று. (க.8)

வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. இவ்வாறு அம்முசுருந்தன் துதித்துப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து நமஸ்கரித்தான், அக்கணத்திற்றானே அவனது முசுமுக ம் நல்ல மனிதமுமாயிற்று. எ-று. (க.9)

வெதலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
வெதலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. ஆகாயத்திலிருந்து புட்பங்கள் விழுந்தன; தேவதுந் துபிரியோலி கேட்கப்பட்டது; அரசன் அதிசயமுடையனாய் எழுந் து மீண்டு மீண்டு வணங்கினான். எ-று. (க.10)

உவாஸகதிலி நாவாநுலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
உவாஸகதிலி நாவாநுலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ-து. அம்முசுருந்தன் நாகுலத்திலே நித்தியந் தீர்த்தத்தின் முழகல் சுவாரியைப்பூசித்தல் தியானம் தோத்திரம் என்பனசெ ய்தலிற் பற்றுடையனாய்ச் சிலமாதங்களில் இருந்தான். எ-று. (1)

தெவவஜீவ்வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி
தெவவஜீவ்வொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலிவொலி

எ—து. பின்பு அம்முசுக்குந்தன் வன்மிகநாதருடைய பாதங்களைத் தரிசித்தவிற்பற்றுடையமனத்தனாய்ச்சேனையேனாடு அத்தலத்தை விட்டுச் சோழிதேசத்துக்குச்சென்றான். எ—று. (உஎ)

ஸ்ரீ ஸுபாஷா.

புரட்சி வலிபெருகுதா ராவணாரசாக்கியஸ்வரூபி
பெருகாம்பெருகெழுஞ்சொல்வெய்துபாமிதம்

எ—து. முதலாஸத்திலே விசசிவாவின் புத்திரானகிய இந்ரீ
வணன் என்னும் அககர்தலேவன் சுற்றத்தாரோடு நெடுநாள் இ
லங்கையை அரசாண்டான். எ—று. (க)

சுவாசிகெடுகயூஸுகொணைஸ்ராவணாஸிகயாஸஹ
ஜுடீராப திதிந்வீணாமாநதுகெடுலையாதிக்ஷ.

எ-து. பெரிய புத்திமானாகிய இராவணன் தக்ஷிணைகலாசமா-
கிய கோணமலையில் வீற்றிருக்கும் ஈசுவரனையும் உமாதேவியாரை,
யும் ராடோடா முந்தரிசித்து வீணைகொண்டு பாடுதலைச் செய்துவா-
தான். எ-து. (உ

ராவணன் நகர தாண்டீணாஜை - தாண்டொகுகொஹிநீ.

ஸ-ஸ-ஸ் தாஷு ம்யவெ-பாஷு ஹ-ஹுஸ் தஜாநஸு

எ—து. இராவணனாற்செய்யப்பட்டதும் அதிசயஞ்செய்வதும் உலகத்தை மயக்குவதும் ஆகிய வீணையைச் சசங்கீதன் என்னும்பெயருடைய கந்தர்வன் கண்டு மகிழ்ந்த மனமுடையவனானான். எ—ற.

முஹித-காஸிஷாங்காஅஷ்டாஷ்டாஸிதஸிவ
காஸாந்திரெஷ்யபுரபாராபிராவணயொஸ்ம-சு

எ--து. அவன அவ்வினைபைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளுமா
யு சமயம்பார்த்துப் பார்த்து இருந்தான்; காலாந்தரத்திலே

இராமருக்கும் இராவணனுக்கும் பெரியயுத்தம் உண்டாயிற்று.
எ—று. (சு)

தமிழ்நாடு சட்டசபை உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் டிவிடென்ட்ரா அவர்கள்
தஞ்சாவூர் தாலுக்கா கிராமிய வள மேம்பாட்டுத் துறை

எ—து. அந்தியத்தத்திலே இராமர் இராவணனுடைய புயங்களை அறுத்தார்; அவ்விராவணனுடைய கையிலிருந்து விழுந்த வீணையை அக்கந்தருவன் மகிழ்ச்சியோடு எடுத்தான். எ—து. (நி.)

நினைவாற்றாமை நிகழ்வுகள் குறித்து தலைவரவர்களின் கவனத்திற்கு வரவேண்டுகிறேன்.

எ-து. இக்கந்தருவன் பூமியிலுள்ள விரோதங்களை மனிதவழங்கொண்டு பார்க்க விரும்புகிறவனாய் எங்கும் உலாவிகழிந்தனமுடையனாய் வீணைப்பாடல் செய்தான். எ-து. (சு)

கடாவிடிமதேவீநகரமாத்ரளஸவரிஹநெ

தஸ்யுப் ஊவஜேதரயம்ஜுஷ்ரபூவாதிலிஸ்யம்

நா—து. அவன் ஒருகாலத்திலே இலங்கையில் மகிமைபொருந்
நகுலகிரியைச் சேர்ந்தான்; அதுனுடைய ஒப்பில்லாத மகி
மையைக்கண்டு மிகுந்த அகிசயத்தை அடைந்தான். எ—து. (எ)

ம.ம.ராஜாஸாமிசுவாமிநாதன்

சு.நவ-நகரமாவாது நகரெயினது வந்தித:

எ—து. அவன் கஞ்சாசாட்சுங்கம தீர்த்தத்திலே முழுநிலை நகுல
மாதவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு நகுலாம்பிகாசமேத நகுலேச
ரைப் பத்தியோடு பூசித்தான். எ—து. (2)

சுய-பயிச்சாஸகனெ டவீணயாஅஅகாரஹி
வெஜாமஜாய-பஸாராணிஸூதாணிவிவியாகித.

எ—து. அவன் அங்ஙனம் பூசித்து வேதாகமப்பொருள்களின் சாரங்களாயுள்ள பலதோத்திரங்களைத் தன் மிடற்றினாலும் வினையினாலும் பாடினான். எ—து.

வீணாமிதெநவஸூ-வெஷாமிவாளுக-வெஸூரஃ
சூவொக்யதார-வெஷாமிவபு-வாமிவஸூதஃ.

எ-து. பகவானாகிய நகுலேசுவரர் அவனுடைய வீணைப்பாட
வினாஸ் மகிழ்ந்து மனிதருபங்கொண்ட மிகவுயர்ந்த கந்தருவனாகி
ய அவனை நோக்கிச் சொல்லவற்றார். எ-று. (க0)

ஸூஸாமிதெந வஸூஸூமிதவமிதெந நவஸூமித
கரெய்யதாயவீணா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. சுசங்கிதே! உன்னுடைய பாடலினால் பிரீதியுடைய
தேன்; உன்கையிலே எப்போதும் வீணை தரிசுக்கப்பட்டிருந்தால்
உனக்கு யாழ்ப்பாணி என்னும் பெயராகும். எ-று. (க1)

சுஷ்யகெதூ வ்யவாபெஷா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
காநவெஷா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. இந்த ஸ்தலத்தின்பக்கத்திலே பல புண்ணியஸ்தலங்
கள் இருள்செறிந்த காடுகளினால் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன.
எ-று. (க2)

காநநாமிவாரிஷ்டு-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. நலகபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே காடுகளை வெ
ட்டி இப்புரத்தை உன்பெயரால் பெயருடையதாகச்செய்; உ
க்கு நன்மைசித்திக்கும். எ-று. (க3)

காநநாமிவாரிஷ்டு-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
காநநாமிவாரிஷ்டு-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா.

வீணாகாராஜகூ-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா

நாநாவண-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. இவ்வாறு நகுலேசர் கொடுத்த அனுமதியை அவன்
பெற்றுக் கொண்டு மனமகிழ்ந்து விரைந்து அவ்விடங்களிற்
போய்க்காடுகளை வெட்டுவித்து மிகமேலான தீவ்ரியமானபுரத்
தை ஆக்கி யாழ்ப்பாணம் எனப் பெயருடையதாகச் செய்து

அப்புரத்திலே பலசாதிச் சனங்களையெல்லாம் இருத்தினான்.
எ-று. (க4, க5)

கூகாவிவாநா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
நக-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. அக்கந்தருவன் அவ்விடத்துக் கிவங்களாயிருந்தஸ்தலங்க
ளையெல்லாம் விதிப்படி சீர்துறைத்தாரால் செய்து நகுலேசரு
டையகிருபையினாலே சுவஸ்தானத்தை அடைந்தான். எ-று. (1)

பாபவகயா.

கூகாவிவாநா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
நக-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. இனி முனிச்சிரேட்டர்களே! எல்லாப்பாவங்களையும் அ
ழிப்பதஞ் சுத்தமானதும் ஆகிய நகுலமாதவருடைய சரித்திரத்
தைச்சொல்வேன்; இதை ஆதரத்தாற் கேளுங்கள். எ-று. (க)

வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
நக-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. முன்னொருகாலத்திலே விட்டுணுவானவர் தம்முடைய
காவற்றொழிற்குப் பலதரமும் பகைவர்களால் சம்பவிப்பனவா
கிய இடைபூறுகளை ஒழிக்குமாறு நினைத்தார். எ-று. (உ)

கூகாவிவாநா-வகஸூ-வெஷாமிவாமிவா
நக-வெஷாமிவாமிவா.

எ-து. அவ்விட்டுணு பூமியிற்சென்று இலங்கையிலுள்ள நாகு
லம்என்னும் நற்றலத்தை அடைந்து கங்காசாகரசங்கமம் என்
னுந் தீர்த்தத்திலே ஸநானஞ்செய்தார். எ-று. (ங)

நகரமும்பாஸ்கெ தழீர் நகரமெழும்புமாயி

[illegible]

எ—து- பின்பு அந்தவிட்டுணுவானவர் நகுலேசபெருமானையும்
நகுலரம்பிகளையையும் விதிப்படி பூசித்து நமஸ்கரித்துக் கோ
த்திரம்பண்ணினார். எ—து. (சு)

ஹவஜ்ஸ-ஓநோடுத, ணஸாரிஸ்து, கிமெநாஜி

சு. நரசிம்ம-குண-கீவசலி-கு. நான். து. ஹிஸ்கா.

எ-து. சர்வானமர்களுக்குள் சகஞ்செய்பவரே! சுவாமி! இங்கே உம்மைத் தரிசித்தமாத் திரத்திலே என்மனமானது பரவசப்பட்டு ஆனந்தமரிறைத்ததாயிற்று; என்னைக்காத்தருள்க. எ-று.

ஸாதிநுநிரிஸகெஹாஸாளுக-ஹாஜி ராஸள தவ

சுதிவீர திருநாடுகூழி அடிமொலாஜி தருத.

எ—து. சுவாமி! மலையிறங்கட்டப்பவரே! சாபுலே! உலகநாயகரே! கைலாசமலையிலும் இந்நருலகிரி உமக்கு அகிப்பிரீத செய்வதா? சொல்லும். எ—து. (கூ)

பு, ஸீடி நகருடுமரா ந நகருடாண்டபாஸஜெ தஜெஹாஃ

பெரியவர்களுக்குரிய திருவிழா நிகழ்ச்சி.

எ-து. கருணாநிதியே! நசுலாம்பிகையோடுகூடிய நசுலேச
ரே! என்னுடைய காவற்றொழிலை நீலைப்படுத்துமாறு திருவுள
ங்கொள்ளும்; திருவருள்செய்யும். எ-து. (எ)

சுதுசு ராஸனியா நுமெ தஸஜாவாஸிஹெஸுர

கதாநாயகி ஹாரிவகுதையதெய்வாஜாங்குரஞ்சு வெளா.

என்று. ஆளுபவரே! பூதநாயகரே! பிரபுவே! அடியேன் உம் முடைய சன்னிதானத்தைப் பிரியாமல் இவ்விடத்திலே வாசஞ்செய்ய விரும்புகிறேன்; அப்படி ஆளுநாபித் தருளும் என்று. (அ)

கிஞ்ஞாஸு) தீய-வய-ஸு) பால நஞ்ஞவியெஹிநெ

பயலாவிடத் துதீயெடுயெஸாநங்குய-குஹிதஜநாஃ

ஹக்ஸுயர்-நக்சுயர் ஸோடா-லாந்த தீவிரம்

ஹவா-நதஃஸிஃஃபாபு-ஹ-யயெவிதம்

எ—து. மேலும் இந்தத் தீர்த்தத்தைக் காத்துக்கொள்ளுதல் என்னும் அதிகாரத்தையும் எனக்குக் கற்பியும்; எவர்கள் இத்தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்வாரோ அந்தச்சனங்கள் பத்தியோடு என்னைத் தரிசனஞ்செய்து என்னிடத்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு அதன்பின்னரே உம்மைத்தரிசனஞ் செய்து வேண்டியசுத்திநீளை அடைபக்கடவர். எ—து. (சு. ௧௦)

நதெவ்ஹுஜமீஸா ந நதெவ்ஹுசுர-ஊநாநியெ

நடுஷ்ஷஸாஃஸ்ப்ஸஹோபோஃபாஹிகாபோநுவிபெஹித

எ-று. விச்சுவாதிகரே உமக்குவணக்கம்; கருணாநிதியே உமக்குவணக்கம்; சாய்பசிவபெருமாளே! உமக்கு வணக்கம்; என்னைக்காந்த; என்வேண்டுமோன்களைச் சித்திப்படுத்தக. எ-று. (கக)

ஐதிஸ்ஸ-தீஃஸ்ய-க-வா-க-ண-பாஷ-வ-தி-க-வி-தொ-வ-நம்

வினாக்கள்

எ—து. இப்படித் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தவருவிசொரியு
ங் சண்களையுடையவராய் நின்ற விட்டுணுவைப்பார்த்து நகுலே
சர்சொன்னார். எ—து. (கஉ)

பு. ஸௌகர்-பெஸௌகர்-திவிஷ்வயாயக

துஜஃவ்ஷ டாவ்யார்கியெஷ்டிதிவதம்

எ—து. மாதவனே! உன்னுடைய துதிகளிஞலே நான் பிரீதியடைந்தேன் பிரீதியடைந்தேன்; மிக்க அன்புடையாய்! துக்கத்தை ஒழி; நீ விரும்பியதைத் தருவேன். எ—து. (கூட)

சுருஷகுமாரியம்விஷாநராணாசுரீயளசுமார்

கூடு ஹாயாடு நுஷாதுவஸாரி ஹஜதாரி ஹ

எ-து. விட்டுணுவே! இதுகருமபூமி; இங்குவந்து வழிபடுகிற மனிதருக்குத் தேவருக்கும் பிறருக்கும் அனுக்கொகஞ் செய்யும் பொருட்டு இவ்விடத்தில் இருக்கிறேன். எ-து. (கசு)

யுடாஸொணாதி கெடாநாதிஷரேத் தாவஸாதி ஹம்
தயாது நகரொடி ளவாபு திஸ் திதாவஸாதி ஹம்

எ-து. நான் அருணாசலம் கேதாரம் முதலியவற்றில் எப்படிப் பிரிதியுற்று வசிக்கிறேனோ அப்படியே மிக்கபிரிதியுற்று இங்கு வகிரியிலும் வசிக்கிறேன். எ-து. (கரு)

விசிஷ்ட ஹத்யூஸிபெரெகாஸ்திராஸுஸி
ததொரீங்கமொமக்யஸதீய-ஞ்ஞபாஸ்ய.

எ—து, நீ எனக்குச் சிறந்த அடியனாயிருக்கிறாய்; எனக்கு ஒரு சத்தியமாகின்றாய்; ஆதலால் என்னிடப்பக்கத்திலே இரு; தீர்த்த த்தையுங் காத்துக்கொள். எ—று. (கக)

தீய-குஸ்தாநாக்ஷரம்-ஜிஹ்வாக்ஷாம்-வஸுநாதிஜநா:
பெரிமாஹஜெய-ஸ்ருஸுவ-க்சுதக்ருதுநதஸம்ராய:

எ—று. எந்தச் சனங்கள் திர்த்தஸ்நானஞ்செய்தபின் உன்னைத் தரிசித்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு என்னை வழிபடுகிறார்களோ அவர்களெல்லாரும் காரியசித்தி அடைவர்கள் சந்தேகமில்லை. எ—று. (கஎ)

தவாதுவஸதஸாஹிஷ்ணாவிராகசூரோயவஃ
ஹகிவ ஸிஹிஜகமதிமஞயாஹ்வயக்து ரோயவ.

எ—து, மாதவனே! சார்ங்கியே! இங்கே இருப்பவனாகிய உனக்கு நகுலமாதவன் எனப்பெயராம் என்று உலகத்தில் எங்கும் பிரசித்திபண்டாக்கக்கடவது. எ—து. (கஅ)

ஊதும் நகரம் நாயெ நெய்ரா துதோகணு-ஸ அயம்
சூதம் ஐய குணம் ஐ துதோகணு-ஸ அயம்

எ—து. இப்படி நகுலேசர் கூறிய வசனத்தைக்கேட்டு மாதவர் ஆரந்திரம்பிய மனமுடையராய் அங்கே வசித்தார். எ—து. (கசு)

ஸூரிய-ஸூரிய-வயெ-பெய்ய-ந-கூ-உரோய-வ-
வெய்ய-ந-கூ-உயா-ந-வெய்ய-ஃஸ-நா-ஸ-வ-

எ—து. நல்லவர்கள் அவ்வுத்தம தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்க; நகுலமாதவரைத் தரிசிக்க; நகுலேசுவரரை வழிபடுக; சுகத்தை அடைக. எ—து. (20)

தமிழ்நாடு

ஸ-ஞ-ஃ.

சுயாத்ருஸப்ரவக்ஷாநிதீய-ஹாத்திசுத்தி-
 ப்ருவணாசம்வய-ஹாத்தி-புண்ண-புத்தி-விஸ்தாரி

எ-று. முனிச்சிரேட்டர்களே! இனி இங்கே தன்னைக்கேட்டவர்களுக்கு எல்லாப்பாவங்களையும் தீர்ப்பதாகிய உயர்ந்த தீர்த்தமகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். எ-று. (க)

தகவலாகி ஸ்திரீயைத் தாக்கநாயம்மாபரிவர்ப்பு
சூஸனெந்நஸ்திரீயை நஸ்திரீயை நினைப்பாரா

எ—து. முனிச்சுவரர்களே! நகுலமலையிலிருந்து ஊற்றெழுக்கி
ற சன்னியாகங்களை என்னும் நதியானது தன்னைச் சேர்ந்தார்க்கு
நன்மையுடையதாய்த் தன்னை அழித்துருக்கின்ற சமுத்திரத்தோ
டு கலக்கின்றது. எ—து. (உ)

பொதொஹெய்குடிவாவிசநாமம்மாந்திஜெயெசு
ஸவம்பொவவிசுது:ஸரிவடீ திவாநுபயாசு

எ—து. எக்தமனிதன் ஒருநாளாவது கன்னியா கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்வானே அவன் எல்லாப்பாவங்களும் ஒழிந்து சிவ ப்ரிதிபைப் பெறுவான். எ—து. (ந)

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சிவாய நம: - பஞ்சபிரஸாதம்

எ-து. பொண்ணைக் களவுசெய்தவரும் மதுபானிகளும் பிரமக் கொடியினரும் குருகாரகாமிகளும் பத்தியோடு கன்னியாகக் கையில் முழுகினால் அப்பாவககளினிக்குவர். எ-று. (சு)

சுதுரமம்மாஸலி-ஜெனயது ஸம்மஹதிபு-ரவம்
மம்மாஸி ஸம்மஹிஷி-சகவ ரணு தீய-புருடதுலி

எ-து. எவ்விடத்திலே கன்னிபாகத்தைச் சமுத்தரத்தோடு கலக்கின்றதோ அதுவே கங்காசமுத்தரசங்கமம் எனப்பெயரிய புண்ணியதீர்த்தமாகும். இது எல்லாவற்றினும் வச்சேடமானது. நிச்சயம். எ-று. (ரு)

வண்புலு வெடிவாவிவாஷிணாடி-ராஜாபாரதொவிவா
தீய-புலுபுலுதிதெஹாக்காபு-மஹிஷாஸுமஸ்யு.

எ-து. சாதியிற்றவரின்வனையினும் பாசண்டனையினும் தராசா ரங்களிற் பயின்றவனையினும் இந்தத்தீர்த்தத்திலே பத்தியோடு ஒருதரம் முழுகினால் சுத்தியடையலாம்; சந்தேகமில்லை. எ-று. (ரு)

சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. எந்தமனிதன் இந்தத் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து எள்ளுநீருக்கொண்டு தருப்பணஞ்செய்வானோ அவனுடைய பித்திரர் திருத்தியையடைந்து மேலானபத்ததை அடைவார்கள். எ-று.

சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. இத்தீர்த்தத்தின்கரையிலே பிண்டதானஞ் செய்தபின் எவன் சிலபிராமணருக்கு அன்னதானஞ்செய்வானோ அந்தக்கருத்தாவானவன் கையயிற் சிரத்தஞ்செய்த பயனை அடைவான். எ-று. (அ)

சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுலுமிஷியெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. எவன் இத்தீர்த்தத்தின்கரையிலே பிராமணனுக்கு ஒரு பசுவைக் கொடுப்பானோ அவன் அப்பசுவின் மயிர்களின் கணக்கான கற்பகாலம்வரையுஞ் சுவர்க்கலோகத்தில் இருப்பான். எ-று. (க)

சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. இவ்விடத்திலே எவன் வேதவிதிப்படி யாகஞ்செய்வானோ அந்தப் பிராமணச்சிரோட்டன் பிரமலோகத்தை அடைவான்; இதில் ஆராய்ச்சிசெய்யத்தக்கதன்று. எ-று. (க)

சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. இவ்விடத்திலே எந்தமனிதன் பத்தியோடு விட்டுணு யுக்குப் பூசைசெய்வானோ அவன் விட்டுணுலோகத்தை அடைந் து கோடிகற்பம்வரை வசிப்பான். எ-று. (க)

சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. இங்கே எவன் பத்தியோடு ஒருதரஞ் சிவபூசையைச் செய்வானோ அவன் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து ஆநந்தத்தை அடைவான். எ-று. (க)

சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா
சுதுயொலிவிஜயெ-புருடாஸாக்காயஸு-சுடிசுதிதெஹாக்கா

எ-து. இத்தீர்த்தமானது சுத்தியுடையது; பாவங்களைக் கெடுப்பது; புண்ணியமானது; ஆயுளைவளர்ப்பது; இதனை எப்போதும் நினைக்க; நினைப்பிற் போகமோகங்கள் கையிலுள்ளனவாம். எ-று. (க)

 தலைமுடிபெருகு கடுமையான மூலக்கிண்காயம்
ஸாஸ்பிராவட்டியை வால்சுரீஸுவ-பாலகாரஸம்பந்தம்

எ—து, சந்திரசேகரராமிய சிவபெருமான் தேவோத்தரனம் கொணர்ந்திடப்பட்ட பொன்னாலும் இரத்தினங்களுடைய ஆகிய திருப்பாதுகைகளிலே திருவடி + னை வைத்து விட்டு நுனின்னையையும் பிரமரவின்னையையும் பற்றிக்கொண்டு பிரம்புமிகுத்த கையினராமிய நந்ததேவர் முன்செல்ல மெல்லகடந்து எல்லா அலங்காரங்களும் பெருந்திய மண்டபத்தை அடைந்தார். எ—து.

கழிவேழிசிராஜஸுபுத்திவேநாவிநாகிநஃ
ஸ்ரீபொடிவெவயஸாபு சுநாஸுபு நாநாதி.

எ-து. இம்மயமலையரசன் மனைவியாகிய மேனை சிவபெருமானு
டைய சிறிபாதங்களைப் பாலினால் அபிஷேகித்து வணங்கினான்.
எ-று.

(24)

சுதிராணலி^ய வெளிப்பெறுவார-குமரிஹாஸநெருகிய
நீலா^ய ததியை-குண-கூடுபெயர்ப்பாவிவழுவா

எ—து. சிவபெருமான விவாகமண்டபத்தில் கடுவிலே நீலரத்னமய திவ்யிய சிங்காசனத்திலே பூரணகிருபைபோடு வீற்றிருந்தார். எ—று. (2௯)

காரைமுத்தூர் கிணற்றுக்கு அருகே உள்ள பழைய கோயிலில் நடைபெற்ற

எ.து, காலாட்சிணி ஆட்சை முதலிய உருத்திரர்களும் தேவ
களும் முனிச்சிரேட்டர் என்றும் பிறரும் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்
தநக்திதேவமார் கற்பித்தபபட்ட ஆசனங்களில இருந்தார்கள்.
—று.
(நூ)

[illegible]

எ—து. உருத்திரபன்னிபநுத் தேவபன்னியரும் முனிபன்னியருத் தேவபன்னியருத் ஏழுமாதாக்கரும் பிறரும் அப்படியே சூழ்ந்துருந்தனர். எ—து. (நுக)

[illegible]

சுயாம் நாவியாவது துஸ்யம்யாஜ்யம்யவகுங்கு
நாநாதியுஜெயெயுருநாநாதியெயுயாவியு.

எ-து. பின்பு அரமகளிர் பார்வதி அம்மையாருக்கு விதிப்படி
சுந்த அப்பியங்கமுன்னுப பலதீர்த்த ஜலங்களினால் அபிஷே
கஞ்செய்தார்கள். எ-று. (௩௨)

நடிவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. அம்மகளிர் பார்வதி அம்மையாரு விசுத்திரமான வ
ஸ்திர ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்துப் பலவாத்தியங்களும்ஒலி
க்கச் சிவசந்திரானத்துகொணர்ந்தார்கள். எ-று. (௩௩)

ஹிரோதி நொடுநயாஅவனுமெவது ததூஷெ
சுவிஷிது கமிததூயுடவீகாஸனெவா கக்யுருவகுதி
உருவகுதவலநவாஷாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. இமயமலையாசன் மேனையோடு அப்பெருமானுடைய தி
ருவடிகளைப் பஞ்சகவ்வியத்தால் அபிஷேகித்து அத்தீர்த்தத்
தை உட்கொண்டு சிரசிறற்றெளித்து அமரு சந்தனம் பூ முதலிய
வற்றால் விதிப்படிபூசித்துப் பத்தியோடு வணங்கித் துதித்தான்.
எ-று. (௩௪, ௩௫)

நடிவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு
கநூந்தவொயவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு
உதிபுணஜிதவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. வாத்தியவகைகள் முழங்க, வேதநாதம்பரவ, புட்பமா
ரிபொழிய, மலையாசன்வணங்கி “பரமபதியே! எனக்குத் தவவ

லியாற்கிடைத்த கன்னியாகிய பார்வதியை உமக்குத்தருகிறேன்;
அங்கிகரித்துக்கொள்ளும்; எனக்கு முத்தியின்பத்தைத்தாரும்”
என்றுசொல்லிச் சலதாரைவிட்டு அவ்வம்மையாருடைய திருக்க
ரத்தைச் சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்திற் சமர்ப்பித்தான்; சி
வபெருமானும் சர்வலோகங்களுக்கும் நன்மையாகும்பொருட்டு
அத்திருக்கரத்தைப் பற்றியருளினார். எ-று. (௩௬, ௩௭, ௩௮)

சுயவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு
கநூந்தவொயவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. பின்பு பிரமதேவர் ஆகரத்தோடு சிவபெருமானை நமஸ
கரித்து, “சுவாம்! (உலகத்தவர்களுக்குச் சைவதருமாசரணையின்
கட்பூருவப்பிரயோகமபண்ணிக காட்டல்வேண்டுமன்றோ! ஆத
லால (இங்ஙனம் விவாத்ததுக்கு) வேதாசனங்களுக்கறிய கிரியைக
ளைச் செய்யுமாறு அனுமதிசெய்தருள்க” என்று வேண்டிக்கொண்
டனார்; கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் அங்ஙனம் அவற்றை
ச்செய்யுமாறு அனுமதிசெய்தனர். எ-று. (௩௯, ௪௦)

சுயவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. அதன்பின்பு பிரமா அவ்விடத்திலே விதிப்படி அக்கி
னிகாரியத்தைச்செய்து மங்கலியந்தரித்தலையும் (தீவலஞ்செய்தல்
சிலை மிதிப்பித்தல் முதலிய) மற்றைச்செயல்களையும் விதிப்படி
செய்வித்தார். எ-று. (௪௧)

சுயவலுநாநாவாஜெயெயுவிவிலெதுவது மருஷெண்ணெ
யாவது தீந்தாகுங்கு துயுயாநிநுருணுகாராணிகு

எ-து. பின்பு சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த பார்வதி பரமே
ச்சுவரர்களை எல்லாரும் நமஸ்கரித்து நிர்மாலியங்களைக் கைக்கொ
ள்ளுதலினால் பெறப்பட்ட திருவருளையுடையராய் (அனுமதிபெ
ற்றுக்கொண்டு தத்தம் தானத்துக்குச்சென்றார்கள். எ-று. (௪௨)

கருசு

உதீஸ்ராவயிஸ்ருக்ஷாவ ணஜீயவபுநுஃபநு
அஸ்பாநஹுக்ஷுஹயொநிடி-கூஷிணாவயபேயயள.

எ—து. இப்படிச் சுவாமிகொல்லியதைக் கேட்டு அகத்தியர்
பலமுறைவணங்கி அனுமதிபெற்றுத் தென்னாட்டை அடைந்தார்
எ—று. (௫௨)

சுயூயாய்யஃவஃபெநுஸ்யுணயாஜாவஸிஹிதஃ
தஸ்யூரஹீஷாநிவியூநிஹிதூவாவிஹிஷிதி.

எ—து. இந்த அத்தியாயத்தைச் சித்தசுமாதானத்தோடு கற்
யவனுக்குங் கேட்பவனுக்கும் சர்வாபிஷ்டங்களுஞ் சித்திக்கும்
முத்தியும் ஆகும். (௫௩)

நகுலேச்சுவரதசகம்.

வெண்பா.

கங்கையொடு திங்களராக் காட்டுஞ் சடைமுடியார்
மங்கைநகுலாம்பிகையை வைத்தவிடப்—பங்குடையார்
கிரிமலை வாசர் கிளருநகுலேசாடி
வாரிசத்திற் கன்புசெய்கு வாம். (௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சங்கம சாகர புண்ணிய தீர்த்தஞ் சமீபமுறுந்
துங்க மிகுந்துள்தெத்தல மோவிந்தத் தொல்புவியிற்
பங்கம தின்னகுலாம்பிகை யாம்பெயர்ப் பாவையுமை
தங்கிப் மாநகுலேசர் வசிக்குந் தலமல்லதே. (௨)

வெண்பா.

சோழன் மகட்கருளுந் துங்கநகுலேச்சரம்போ
லீழத்தில் வேறுதல மில்லையிலை—பாழுடலைக்
காத்து ரிதிதேடுங் கயவர்களே நும்பொருளீந்
தேத்திடுமி நேத்திடுமி னின்ற.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சாகர சங்கம புண்ணிய தீர்த்திகை சத்திசிவ
மாகிய ரூப மதற்கய லோர்சிவ னுலையமும்
நாக வளங்களு மாக விளங்கிடி னல்லதலம்
மாகிதிகாட்டிடு முக்கிய கேத்திர மற்றதுவே. (௩)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கிரி மாமலை வாரிதி யாடியே
கிரீச னாகுலேசனை நாகடியே
சேரு மன்பொடு சிந்தனை செய்துமேற்
றிசைகொ ணுக்கிர சோழரா சன்மகள்
மாரு தப்பிர வல்லியென் பேரினாள்
வாவு வெம்பரி மாமுக மோடுநோய்
தீர் நீங்கின ளித்தலத் தேபெனிற்
செப்பி லங்கையி லொப்பிதற் கில்லையே. (௪)

வெண்பா.

(4)

விருத்தம்.

தேவர்தொழுவ கிரிமலைச் சிவன்கோயில் நிருப்பணியைச்
செய்துவிடேபாரும்
ஆவலொடும் பலபொருள்களளித்ததன்சீர் வளர்த்துடற்கே
யசுக்கொண் டோரும்
பூவனிகை பாவனிகை போற்றுகுலாம்பிகையைப்
புணரு மெக்கோன்
சேவடியாம் பெருவாழ்வியர் ஹிதோதுமகிழ்ந் திடுவரினா
திண்ணந் தானே.

(67)

வெண்பா:-

அன்பர்க்கு விநிதநுஞ் சிறகு லேசபிரான்
செம்பெருந் கமலபலர்ச்சேவடி பேயின்பப்
புணையா குவதன் மிப்பூநிலுமீர்க் குற்ற
துணையாக்க சொல்லதெது சொல்.

(2)

விருத்தம்.

திருப்பெருமா மேருவரைச் சிகரமுன்றித்
சேருமொரு சிகரமதாய்த் திகழு மீழ்த்
துருப்பெருமா முகமெனும் யாழ்ப்பாணத் தன்னில்
உத்தரத்திற் கீரிமலைச் சாரல் தன்னில்
விருப்பமரு நகுலேச ரருளே கொண்டு
மேவியுறைத் திகேகோயில் விளங்க வாய்த்
திருப்பணிகள் செப்பவருஞ் செய்விப்போருந்
திரவியங்க ளிவோருஞ் சிறந்து வாழி.

(3)

வேண்டா.

ஆன்று நகுலமூனி பாதியர்க்குச் செய்தருளை
இன்று மறப்பினரு னெங்குதோ—வன்கோளின்
வாசா வுமைநேசா வாரிமலை கீரிமலை
நாசா நகுலேசா மற்று.

(40)

முற் றிற் று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சொந்தத் தல்.
க	க			கூர்மலர்.
உ	எ	ஸ	ஸ	
ரு	ச	நகூ-லாஹியர்	நகூ-லாஹியர்	
ரு	கஅ	ய-ஞயா	ய-ஞயா	
கா	அ	வ-தி-கா	வ-தி-கா	
எ	கூ	ஸ-ஹரி	ஸ-ஹரி	
எ	அ	தகைகைமலா	தகைகைமலைய	
எ	உஎ	-----	-----	ஸ-ஞகர்
எ	உக	அப்படியானால்	அப்படியானால்	
எ	கக	இருந்தாள்	இருந்தான்	
அ	உஉ	ஸஹயா	ஸஹயா	
கூ	உகா	வீதிஸ்யா	வீதிஸ்யா	
”	உஎ	ஸ-ஹய-ர்	ஸ-ஹய-ர்	
கக	க	தஹு	தஹு	
”	கா	காஹி	காஹி	
”	கக	வ-தி-ஸா	வ-தி-ஸா	
”	கக	வீதிஸ்யா	வீதிஸ்யா	
”	ககா	ஸ-ஹ-ர்	ஸ-ஹ-ர்	
”	உஉ	கூ-ஹா-ஹி	கூ-ஹா-ஹி	
கஉ	க	ஹ-தி-வி	ஹ-தி-வி	
கக	க	கோ-ரு-த-வ	கோ-ரு-த-வ	
கச	உ	வ-ஹ-கா	வ-ஹ-கா	
”	உக	தாய் எ-ஹ. உன்	தாய். உன்னை வ	
		னை வழிபடுகின்	ழிபடுகிறேன்.	
		றேன்.	எ-ஹ.	
”	உரு	ஸதா	ஸதா	
கரு	க	கெ-ஹி	கெ-ஹி	
ககா	உ	கி-வ-ரா	கி-வ-ரா	
கஎ	கக			
கஅ	கக	ய-ஹ-ய-ஹ	ய-ஹ-ய-ஹ	ய-ஹ-ய-ஹ

புத்தகம்.	பிரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சொந்தம்.
௧௦௦	10	காபிரபு	காபிரபு	
1	௧௧	புத்திரை	புத்திரை	
2	௧௨	பித்திரை	பித்திரை	
3	௧௩	வருவீ	வருவீ	
4	௧௪	இருக்கமாது	இருக்கமாது	
5	௧௫	விபாஸம்	விபாஸம்	
6	௧௬	வாஸம்	வாஸம்	
7	௧௭	வாஸம்	வாஸம்	
8	௧௮	வாஸம்	வாஸம்	
9	௧௯	வாஸம்	வாஸம்	
10	௨௦	வாஸம்	வாஸம்	
11	௨௧	வாஸம்	வாஸம்	
12	௨௨	வாஸம்	வாஸம்	
13	௨௩	வாஸம்	வாஸம்	
14	௨௪	வாஸம்	வாஸம்	
15	௨௫	வாஸம்	வாஸம்	
16	௨௬	வாஸம்	வாஸம்	
17	௨௭	வாஸம்	வாஸம்	
18	௨௮	வாஸம்	வாஸம்	
19	௨௯	வாஸம்	வாஸம்	
20	௩௦	வாஸம்	வாஸம்	
21	௩௧	வாஸம்	வாஸம்	
22	௩௨	வாஸம்	வாஸம்	
23	௩௩	வாஸம்	வாஸம்	
24	௩௪	வாஸம்	வாஸம்	
25	௩௫	வாஸம்	வாஸம்	
26	௩௬	வாஸம்	வாஸம்	
27	௩௭	வாஸம்	வாஸம்	
28	௩௮	வாஸம்	வாஸம்	
29	௩௯	வாஸம்	வாஸம்	
30	௪௦	வாஸம்	வாஸம்	
31	௪௧	வாஸம்	வாஸம்	
32	௪௨	வாஸம்	வாஸம்	
33	௪௩	வாஸம்	வாஸம்	
34	௪௪	வாஸம்	வாஸம்	
35	௪௫	வாஸம்	வாஸம்	
36	௪௬	வாஸம்	வாஸம்	
37	௪௭	வாஸம்	வாஸம்	
38	௪௮	வாஸம்	வாஸம்	
39	௪௯	வாஸம்	வாஸம்	
40	௫௦	வாஸம்	வாஸம்	

புத்தகம்.	பிரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சொந்தம்.
௧௦௦	10	காபிரபு	காபிரபு	
1	௧௧	புத்திரை	புத்திரை	
2	௧௨	பித்திரை	பித்திரை	
3	௧௩	வருவீ	வருவீ	
4	௧௪	இருக்கமாது	இருக்கமாது	
5	௧௫	விபாஸம்	விபாஸம்	
6	௧௬	வாஸம்	வாஸம்	
7	௧௭	வாஸம்	வாஸம்	
8	௧௮	வாஸம்	வாஸம்	
9	௧௯	வாஸம்	வாஸம்	
10	௨௦	வாஸம்	வாஸம்	
11	௨௧	வாஸம்	வாஸம்	
12	௨௨	வாஸம்	வாஸம்	
13	௨௩	வாஸம்	வாஸம்	
14	௨௪	வாஸம்	வாஸம்	
15	௨௫	வாஸம்	வாஸம்	
16	௨௬	வாஸம்	வாஸம்	
17	௨௭	வாஸம்	வாஸம்	
18	௨௮	வாஸம்	வாஸம்	
19	௨௯	வாஸம்	வாஸம்	
20	௩௦	வாஸம்	வாஸம்	
21	௩௧	வாஸம்	வாஸம்	
22	௩௨	வாஸம்	வாஸம்	
23	௩௩	வாஸம்	வாஸம்	
24	௩௪	வாஸம்	வாஸம்	
25	௩௫	வாஸம்	வாஸம்	
26	௩௬	வாஸம்	வாஸம்	
27	௩௭	வாஸம்	வாஸம்	
28	௩௮	வாஸம்	வாஸம்	
29	௩௯	வாஸம்	வாஸம்	
30	௪௦	வாஸம்	வாஸம்	
31	௪௧	வாஸம்	வாஸம்	
32	௪௨	வாஸம்	வாஸம்	
33	௪௩	வாஸம்	வாஸம்	
34	௪௪	வாஸம்	வாஸம்	
35	௪௫	வாஸம்	வாஸம்	
36	௪௬	வாஸம்	வாஸம்	
37	௪௭	வாஸம்	வாஸம்	
38	௪௮	வாஸம்	வாஸம்	
39	௪௯	வாஸம்	வாஸம்	
40	௫௦	வாஸம்	வாஸம்	

புத்தகம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்
கஉ0	உரு	ஸாராணெ	ஸாராணெ	
கஉச	கக	வாராதக	வாராதக	
கஉக	கஉ	ஸுபெநரா	ஸுபெநரா	
கஉ௭	உக	மெரினெ	மெரினெ	
கஉ௯	உரு	செபமுமுடைய	செபமுமுடைய	
கஉ௨	கக	கரிபெர	கரிபெர	
க௭௭	உஉ	கும்பெநரா	கும்பெநரா	
௭	உரு	யுராமெஸுரத்	யுராமெஸுரத்	
க௭௯	கஅ	நலகப	நலகப	
௭	உஉ	கடுணந்த	கடுணந்த	
க௭0	உ	வாபுதி	வாபுதி	
க௭௨	உ0	அஜநநி	அஜநநி	
க௭௩	உ0	கெகூகா	கெகூகா	
க௭௪	உ௯	மெவிஸுந்தா	மெவிஸுந்தா	
௭	உ௯	யுரணாகு	யுரணாகு	
௭	ருக	இயஸ்புடைய	இயஸ்புடைய	
க௭௫	க	கயாபெகா	கயாபெகா	
௭	உ	ததயானு	ததயானு	
க௭0	க௭	நடிஸுந்தா	நடிஸுந்தா	
க௭௨	உ0	அஸுந்தா	அஸுந்தா	
க௭௩	அ	தயாலிள	தயாலிள	
க௭௪	க			
க௭௫	க௭			

கவிஸுவிவாகு
 டிஸுந்தா
 ஸெசெவாந
 க௭௭௭௭௭௭௭௭
 ஸெவா

